[illegible] 1922-23

[illegible]

3L

R6,5mN, NIII 5D

N22.13.D

180721

1212

21 JUN 1923

ரெஜிஸ்தர் எம். 916.

ஸ்ரீ:

வேதாந்த தீபிகை

சென்னை ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின்.
வேதாந்த விசாரம் செய்யும்

ஓர் மாதாந்தரத் தமிழ் பத்திரிகை

நடாதூர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், பி.ஏ., பி.எல்.,
பத்திராதிபர்.
பி. ஆர். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார் பி.ஏ., பி. எல்.,
ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின் கார்யதர்சி.

ஸபையின் 1922—1923ஹு நவம்பர்மீ.

ஸம்புடம் 13.] துந்துபிஹு கார்த்திகைமீ [ஸஞ்சிகை 2.

1. பத்ராதிபரின் குறிப்புக்கள் 41
2. ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸங்கங்களின் ப்ரவ்ருத்திகள்
நடாதூர். ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர். ... 49
3. விப்ரலேஷத்ரய தாத்பர்யம் ... 60
4. வேறுபத்திரிகை ஸங்க்ரஹம். ... 64
5. பரதேவதா பாரமார்த்யம்
சுண்டப்பாளையம். வெ. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர். ... 67
6. மதத்துக்குத் திரும்புகிறவர்கள்
ஸ்ரீரங்கம். எம். எஸ். க்ருஷ்ணமாசார்யர், ... 69
7. ஸ்ரீரஹஸ்த்ரய ஸாரார்த்த ஸங்கிரஹம். ... 73
8. கார்யதர்சியின் விஜ்ஞாபனம். ... 77
9. இராஜேந்திரத்தில் நடந்த உபந்யாஸங்கள் ... 82
10. ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபை சென்னை ... 85

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபை கார்யதர்ஸியால்
ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டது.

மதராஸ்: கலாரத்நாகரம் அச்சாபீஸ்.

வருஷச்சந்தா ரூ. 3—0—0] [ஸஞ்சிகை. 1 அணா.

அறிக்கை.

பத்திரிகைக்கு விஷயங்கள் எழுதுவதும், கடிதங்களை அனுப்புவதும் கட்டணம் கட்டுவதும் விலாஸமாறுதல்கள் அறிவிப்பதும் மற்றெல்லா விஷயங்களும் "ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்தஸபையின் காரியதர்சி பர்ணசாலை எழும்பூர் மதிராஸ்' என்கிற விலாஸத்திற்கு அனுப்பவேண்டும். 20 ரூபாய்க்கு மேற்பட்டதுகைகளுக்கு ரசிது அனுப்பப்படும்.

தீபிகையின் சந்தாதாரர்கள் கார்யதர்சிக்கு எழுதும் ஒவ்வொரு கடிதத்திலும் மணி ஆர்டர் கௌபான்களிலும் மாதாந்தரம் தங்களுக்குக்கிடைக்கும் தீபிகையின் மேல்விலாஸத்தில் தங்கள்பெயர் ஆரம்பிக்கும் இடத்தில் குறித்திருக்கும் தங்களுடைய பேரேட்டு நம்பரைக்குறித்து பிறகு ஸங்கதிகளை எழுதினால் சந்தாதாரர்களைக் குறிப்பிட்டு அறிந்துகொள்ள கார்யதர்சிக்கு அனுகூலமாயிருக்கும் என்கிற விஷயத்தைக் கார்யதர்சி அறிவிக்கிறார்.

ஸபையின் 7 - வது சட்டம்.

ஸபையின் வருஷாந்திய சந்தா முதல் வகுப்பு சந்தாதாரர்களுக்கு 5ரூ யும், இரண்டாவது வகுப்பு சந்தாதாரர்களுக்கு 3 ரூபாயும்; அவை புதிதாய்ச்சேருபவர்களுக்கு சேருவதற்காக அனுப்பும் மனுவுடனும் மற்றவர்கள் ஸபையின் பிரதி வருஷ ஆரம்ப முதல் இரண்டாவதுமாத முடிவுக்குள்ளாகவும் செலுத்தவேண்டும். சந்தாவைச் செலுத்த வேண்டிய காலம் கடந்து 3 மீ வரை சந்தா செலுத்தப்படாவிட்டால் அந்த சந்தாதாரர்களின் பெயர்களை ஸபையின் நிர்வாஹஸபையார் நீக்கிவிடலாம்.

* * * * * *

12 - வது சட்டம்.

ஸபையின் வருஷம் ஒவ்வொரு வருஷத்திலும் அக்டோபர்மீ முதல் தேதிமுதல அடுத்தவருஷத் ...செப்டம்பர்மீ 30-ம் தேதியுடன் முடிவு பெறும்.

ஸ்ரீ:

வேதாந்த தீபிகை.

ஸம்புடம் - 12.

1921 - 1922.

சென்னை.

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையாரால்
ப்ரசுரம் செய்யப்படும் ஓர் மாதாந்தர
தமிழ்ப்பத்திரிகை.

சென்னை:

கலாரத்நாகரம் அச்சாபீஸ்.

1922.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

விஷய ஸூசிகை.

[குறிப்பு:—200-ம் பக்கத்துக்கு மேல் 201-216-ம் பக்கங்கள் தவறுதலாய் 121-136 என்று அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது, ஷை பக்கங்களின் நம்பர்களைத் திருத்திக் கொள்ளவும்.]

இயற்பா ... 42,86, 106,153,185,278
இவ்வர்ஷத்திய மஹாஸங்கம் ... 32,82
உபந்யாஸங்களின் விவரம் ... 18,64, 370,404
ஓர் விஜ்ஞாபனம் ... 364
ஓர் ஶோசநீயமான விஷயம் ... 58
ஓர் ஸந்தோஷகரமான செய்தி ... 74
ஓர் ஸமாதானம் ... 293
ஔபாஸனம் ... 12
கடிதங்கள் ... 64,75, 109,209,250,295,329,396
கார்யதரிசியின் விஜ்ஞாபனங்கள் ... 89,193,330
கிதார்த்தங்களில்சில அநுவாதங்கள் 206,229
கோயம்பத்தூர் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபை ... 330
டில்லி ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் பண்டின் கைங்கர்யம் ... 400
தத்கால கர்த்தவ்ய விமர்சம் ... 48
திருவஹீந்திரபுரத்தில் ஓர் வித்வத் ஸதஸ் ... 15
திருவாரூர் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபை ... 329, 367,397
தீர்ப்பாரை ... 1,9
பகவத்விக்ரஹத்தின் பஞ்ச ப்ரகாரத்வம் 160,287,306,322
பகவத்ராமவைபவ நிருபணம் ... 383
பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம் ... 53
பண்டித மண்டலிக்கு ஓர் விஜ்ஞாபனம் ... 397
பத்ராதிபரின் குறிப்புக்கள் ... 1,33,62, 112,129,161,194,217,257,297,3385 37,
பத்ரிகா விமர்சம் ... 137
பதினோராவது வார்ஷிக ஸங்கம்
அக்ராஸனாதிபதியின் நிருபம் ... 90
நடவடிக்கைச் சுருக்கம் ... 97
ஸ்வாகத நிவேதனப் பத்திரிகை 92
புஸ்தக விமர்சம் ... 41,139, 167,203,360,394
பொது ஸமாசாரங்கள் ... 60
மஹைச்வர்யம் ... 230
வித்வான் நாராயணாசார்யர் ... 31
வைகானஸர்களும் தப்த சக்ராதி தாரணமும் ... 71,
ஸத்ஸங்க வைபவம் ... 181 232,317
ஸந்த்யா வந்தன மந்திரங்களின் அர்த்தம் ... 141,168
ஸ்தோத்திர பராமர்சம் ... 146,237
ஸ்ரீகீதையும் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும் 1,9,17,25
ஸ்ரீநிகமாந்த மஹாதேசிகன் ஸபை, திருவஹீந்திரபுரம் ... 245, 254,372
ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் தற்கால நிலைமை ... 176
ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸங்கங்களின் ப்ரவ்ருத்திகள் - விரக்தியின் தத்வார்த்த போதம் ... 351,389
ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரய ஸாரார்த்த ஸங்க்ரஹம் ... 268, 306,340
ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபை 1920-21-இ அறிக்கை ... 1

18674

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபை, சென்னை.

பனிரெண்டாவது வார்ஷிக மஹாஸங்கம்.

விஜ்ஞாபனம்:—

சென்னை ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின் பனிரெண்டாவது வார்ஷிக மஹாஸங்கம் சென்னையில் நாளது மார்கழி௴ 10, 11, 12-க்குச் சரியான 1922௵ டிஸம்பர்௴ 25, 26, 27-ம் தேதிகளில் நடைபெறுகின்றது. மஹாஸங்கத்தை உபக்ரமிப்பதற்கும். ம-ள-ள-ஸ்ரீ ஸ்ரீமான் பொப்பிளி மஹாராஜாவை ப்ரார்த்திப்பதாக தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அக்காலத்தில் பரிகணிதர்களான வித்வான்களும் ஆஸ்திகர்களான லௌகிகப்ரமுகர்களும் எழுந்தருளி இருந்து அருமையான பல வைதிக விஷயங்களைப்பற்றி உபந்யஸிப்பார்கள். ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமூஹத்தின் ஶ்ரேயஸ்ஸுக்குரிய விஷயங்களைப்பற்றித் தீர்மானங்களும் அவற்றின் சர்ச்சைகளும் நடக்கும். அவைகளின் விவரம் பிறகு தெரிவிக்கப்படும். கவனிக்கப்படும். ஆகையால் ஸித்தாந்த அபிவ்ருத்தியில் ச்ரத்தையுள்ள ஆஸ்திகர்கள் எல்லோரும் ஷை தினங்களில் மஹாஸங்கத்துக்கு எழுந்தருளி இருந்து இந்த மஹா கைங்கர்யத்தைத் தலைக்கட்டி வைக்கவேண்டுமென்று விநயத்துடன் ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

துந்துபி௵ கார்த்திகை௴ 2௨ }

எஸ். ராமஸ்வாமி அய்யங்கார்,
ராவ்பஹதூர்.
ஸ்ரீ. வை. ஸி. ஸபை அத்யக்ஷர்

பி. ஆர். க்ருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்,
தி. கோதண்டராமய்யங்கார்,
ஸ்ரீ. வை. ஸி. ஸபை கார்யதரிசிகள்

தி. ரங்காசார்யர், ராவ்பஹதூர்.
ஸத்கார ஸபாத்யக்ஷர்

வ. வே. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார்,
பி. பராங்குசம் நாயிடுகாரு,
(திவான் பஹதூர்.)
தி. திருவேங்கடாசார்யர்,
கோடா ரங்கய்யசெட்டிகாரு,
ஸத்காரஸபை கார்யதரிசிகள்

குறிப்புகள்.

1. மஹாஸங்க விவரங்களை ஸத்கார ஸபையார் அப்போதைக்கப்போது ஸமாசாரப் பத்திரிகைகளின் மூலமாக வெளியிடுவார்கள்.

2. மார்கழி ௴ 10௳ (டிஸம்பர் ௴ 25௳) மாஸ 2-மணிக்கு மஹாஸங்கம் உபக்ரமிக்கப்படும். மற்றைய இரண்டு நாள்களிலும் காலை 8-மணிக்கும் மாலை 2-மணிக்கும் நடைபெறும்.

3. காலை ஸங்கங்களில் சென்னை ஸ்ரீ. வை. ஸி. ஸபையின் வர்ஷாந்தக் கூட்டம் முதலிய நடவடிக்கைகளும், சாஸ்திர விசாரமும், வித்யார்த்தி பரீக்ஷைகளும், வழக்கம்போல் நடைபெறும். அவகாசக்குறைவினால் வித்வத் உபந்யாஸங்களின் ஸங்க்யை கணக்கிடப்பட்டிருந்தபோதிலும் மஹாஸங்கத்துக்கு எழுந்தருளும் பண்டிதர்கள் எல்லோருக்கும் காலையில் நடைக்கும் சாஸ்திர விசாரத்தில் அந்வயிக்க அவகாசம் ஏற்படும்.

4. ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய ஸ்ரீஸூக்திகளில் பரீக்ஷை நடைபெறும். இவற்றில் அந்வயிக்க உத்தேசிக்கும் ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீ. வை. ஸி. ஸ. காரியதர்சிக்கு ஸபை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னாலேயே தெரிவிக்கும்படி ப்ரார்த்திக்கப்படுகிறார்கள்.

5. மஹாஸங்கத்துக்கு எழுந்தருளும் ஸ்வாமிகளுக்கு இடவசதிகள், ததியாராதனாதிகள் முதலியவைகளைக்குறித்த ஏற்பாடுகள் ஸத்கார ஸபையாரால் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வைதிகர்களுக்குவேண்டிய மற்றைய ஸௌகர்யங்களும் ஒரு குறைவுமின்றி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

6. மஹாஸங்கத்துக்கு எழுந்தருளும் ஸ்வாமிகளில் எவருக்கேனும் விசேஷ ஸௌகர்யங்கள் வேண்டுமானால் அவற்றைக்குறித்து 'காரியதரிசி, ஸத்காரஸபை, வாணிவிலாஸ், பார்க்டவுன், மதராஸ்' என்கிற விலாசத்துக்கு எழுதினால் அதற்குத்தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ஸ்ரீமத் வரவரமுநயே நம:

வேதாந்த தீபிகை.

பத்ராதிபர்:—டாக்டர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், பி.ஏ., பி.எல்.

காரியதர்சி.—பி. ஆர். கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், பி.ஏ., பி.எல்.

ஸம்புடம் 13.] துந்துபி ஹு கார்த்திகை ௴ [ஸஞ்சிகை 2.

"த்ரிபுவநகமநம் தமாலவர்ணம் ரவிகரகௌரவராம்பரம் ததாநே ।
வபுரலககுலாவ்ருதாநநாப்ஜம் விஜயஸகே ரதிரஸ்து மே(அ)நவத்யா ॥"

[ஸ்ரீ பாகவதம் 1-9-33.]

பத்ராதிபரின் குறிப்புக்கள்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின் பன்னிரண்டாவது வார்ஷிக மஹாஸங்கம் கூடும் ஸமயம் நெருங்கிவிட்டது. அது நிர்விக்நமாய் நடந்தேறும் பொருட்டுச் செய்யவேண்டியவைகளைப்பற்றி நிர்வாஹஸபையார் கவலையுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள். வழக்கம்போல் வித்வத்உபந்யாஸங்களும், வித்யார்த்திகளின் பரீக்ஷைகளும், நமது ஸமூஹத்தின் அப்யுதயத்தைக்கருதிய தீர்மானங்களும், மற்றுமுள்ள அம்சங்களும் ஒழுங்காயும் ச்ரேயஸ்கரமாயும் நடக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இது ஸம்பந்தமாய்ச் சென்ற மார்கழி ௴ தீபிகை ஸஞ்சிகையில் 'நிகழும் வார்ஷிக மஹாஸங்கம்' என்று தலைப்பிட்டு நாம் எழுதியுள்ள குறிப்புகளைத் தீபிகை அன்பர்கள் மறுபடியும் வாசிக்கும்படி வேண்டுகின்றோம். சென்ற வார்ஷிக ஸங்கத்தில் சில தீர்மானங்களும் செய்யப்பட்டன. அடுத்தபடியில் மஹாஸங்கம் கூடுமுன், ஒவ்வொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவரும், நமது அபேக்ஷிதங்களில் எவ்வளவு தூரம் நாம் தலைக்கட்டிவித்துக்கொண்டிருக்கிறோமென்பதைக் கவனித்து, தற்காலம் கட்டளைகள் எவ்வளவு தூரம் நிறைவேற்ற முன்வந்தோமென்பதையும் ஆலோசிக்கவேண்டும்,

இவையெல்லாவற்றிற்கும் முதன்மையானது, இம் மஹாஸங்கத்தில் ஸம்பந்தப்படுவதையே பெரிய ப்ரயோஜநமாக நினைத்து ஆஸ்திகரனைவரும் ஸங்கத்துக்கு வந்து சேரவேண்டுமென்பதே. ப்ராம்மணர் (அதிலும் வைஷ்ணவர்) தவிர மற்றச்சாதியாரெல்லாரும் தந்தாமபிவிருத்தியைக்கருதி ஒன்றுகூடி வேண்டிய கார்யங்களைச் செய்து முடித்துக்கொண்டு வருவதை நாடெங்கும் காண்கின்றோமே! நாம் மாத்திரம் ஏன் இப்படி நெல்லிக்காய் மூட்டைபோலிருக்கவேண்டும்! தற்காலத்திலபேக்ஷிக்கப்படும் க்யாதி லாப பூஜைகள் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸங்கங்களினாலாவது வர்ணாச்ரம தர்மானுஷ்டானத்தினாலாவது வரமுடியாதவையே. ஆனால் பிறவியிலே ப்ராம்மணனாயிருப்பவனுக்கு நியமங்கடந்த போஜநாதிகளினாலாவது ஸங்கர விவாஹத்தினாலாவது, மற்றெந்த துராசாராதிகளினாலாவது இஹத்தில் ஒருவித லாபமில்லையென்பதும் இப்பொழுது சென்னையில் நடந்துவரும் நப்ராம்மண ப்ரசாரத்தாலும் தத்ப்ரயுக்தமான அரசாங்கமுறைகளினாலும் நன்றாய் வெளியாய்விடவில்லையா? இந்தப்ப்ரசாரம் கிளம்பினபிறகு ‘ஆசாரச்சீர்திருத்தம்’ (Social Reform) என்னும் நிகழ்ச்சியும் அதன் ஸங்கமும் எங்கேயோ போய்விட்டன! அந்த மார்க்கத்தையவலம்பித்துப் பெருமையையும் பதவியையும் அடைய விரும்பினவர்கள் தற்காலம் ‘தீண்டாமையை யொழிப்ப’ தென்பதையும், ‘தாழ்ந்த வகுப்பினரை உயர்த்துவ’ தென்பதையும் பற்றிக் கடைத்தேற முயலுகிறார்கள் போலும்! இவ்வழிகளிற் புகுவதினால் எவர்களின் பஹுமாநத்தைப்பெற ப்ராம்மணர்கள் ஆசைப்படுகின்றார்களோ, அவர்கள் கையிலேயே பரிபவத்தையடைவது ப்ரகாசமாய்விட்டது. ஆதலால் நமக்கு ஸ்வரூப ப்ராப்தமான ஜ்ஞாநத்தையும் ஒழுக்கத்தையும் காப்பாற்றினாலல்லது நமக்கு இஹபரங்களான ச்ரேயஸ்ஸுக்கள் ஒன்றும் கிடையாது. இவை பல வ்யாகாதங்களினால் சிதருண்டாயிருப்பதினால், இவற்றில் அபிமானமுள்ளவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஸமூஹத்தின் பொது நன்மைக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச்செய்வதும், அவற்றைப்பற்றி ஆலோசிப்பதும், யத்நிக்கப்பட்ட கார்யங்கள் எவ்வளவு தூரம் ஸபலமாயினவென்பதைச் சீர்தூக்கவும், அடிக்கடி ஸங்கங்கள் கூடவேண்டுமென்பதை இக்காலத்தில் வற்புறுத்தவும் வேண்டுமோ? நமது மஹாஸங்கம்போன்ற ப்ரயத்நங்களில் ‘அநாஹூதோ நாஸ்யாஜ்ஜேஷு’ (அழைப்பில்லாமலே யஜ்ஞங்களுக்குப் போகக்கடவன்) என்கிற ந்யாயத்தை யநுஸரித்து, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களனைவரும் வந்து அந்வயிக்கவேண்டியது பகவதாஜ்ஞைக்குச் சமானமான கடமையல்லவா? ஸங்கத்துக்குப்போய் வருவதினால் ஏற்படக்கூடிய சிறிய தேஹ ப்ரயாஸத்தையும் அர்த்தவ்யயத்தையும் ஒரு பொருட்டாகக் கருதலாகாது. அற்பங்களான விஷயஸுகாதிகளுக்காகவும் அர்த்தார்ஜ்ஜநத்துக்காகவும் வெயில் மழை பசி தூக்கம், முதலியவைகளைக் கவனிக்காமல் ‘விஶுத்தி நாமாய ஸஶ்ரூஷவேமா:’ என்கிற கணக்கில் எவ்வளவு ஆக்கிரத்துடன் ‘பரந்து

ஸ்வரூபநாச பர்யந்தமாக கெட்டுவிடுகின்றோம்! கண்காக்ஷி பார்க்கவும் ஆட்டம்பார்க்கவும் ஊரை விட்டு ஊர் ஓடவில்லையா?

நமது மதத்துக்கும் நமது ஸமூஹத்துக்கும் மஹத்தான உபரோதங்கள் வந்து விட்டன. அவை இதுவரையில் நமக்குப்புறம்பேயே இருந்து வந்தன. அந்த வ்யாகாதங்கள் தற்காலத்தில் நமது ஸமூஹத்தின் உடலுட் ப்ரவேசித்து விட்டன. நமது சிறிய ஸம்ப்ரதாய தனத்துக்கும், அதன்வார்சுகளாகிய நமது ஸமூஹத்தினருக்கும் வந்திருக்கும் சைதில்யத்தை நிவர்த்திப்பிக்கவேண்டுமே என்கிற கவலை பலவிடங்களில் பெருமூச்சுடன் வெளிப்பட்டிருப்பினும், மதத்திலும் ஸமூஹத்திலும் பிடிப்பில்லாமலும், பயமில்லாமலும் ஸ்வலாபத்தையும் க்ஷுத்ரஸுகத்தையுமே பெரிதாகக்கருதித் தமக்குள்ளேயே தாம் த்ருப்தர்களாய்ப் ‘பொதுவிஷயம், மதவிஷயம்’ என்றால் மௌனம் பண்ணும் ப்ரமுகர்கள் பலர். இம்மனோபாவம் பாஶ்சாத்ய நாகரீக ஸம்ஸர்க்கத்தின் பலன். இது அப்படிப்பைக் கற்றவர்களிடம் மாத்திரம் நில்லாமல் வைதிகரென வழங்கப்படுகிறவர்களிடத்திலும் பலமாய்க்குடிகொண்டுவிட்டது. வர்ணாச்ரம தர்மங்களை நிர்ப்பயமாய்ப் புறக்கணிக்கிறதென்பது ஸஹஜமாய்விட்டது. மாத்ரு பித்ரு ஶ்ராத்தாதிகளை விட்டவர்களைக் கூடக் கண்டித்து ப்ராயஶ்சித்தாதிகளை யநுஷ்டிக்கும்படி செய்ய ஸமூஹத்துக்கும் ஆசார்யாதிஸ்தாநங்களை வஹிப்பவர்களுக்கும் தைர்யமும் செல்வாக்கும் போய்விட்டது. எங்கும் ஸ்வலாபமும் ஸ்வார்த்தபரதையும் அஶ்ரத்தையுமே தலையெடுத்துவிட்டன. இந்த தசையில், ரோகிஷ்டனுக்கு தாது விழுந்துபோகுமுன் தகுந்த சிகித்ஸையைச் செய்யவேண்டியதைப்போல், நமது ஸமூஹத்தின் ப்ராணநிலை மிகுந்திருக்கும்பொழுதே நம்மவரெல்லாம் அக்கரையுடன்கூடி உசிதமான முறைகளைக் கையாண்டு நமது ஸமூஹ உத்தாரண ப்ரவ்ருத்திகளில் இறங்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

இன்னும் நமது மஹாஸங்கத்தில் விசேஷித்து ஆலோசிக்கப்படவேண்டிய விஷயங்களிற் சில இதனடுத்தாற்போல் ப்ரசுரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற வ்யாஸத்திற் காணப்படும். இந்த ஸந்தர்ப்பத்திற் சென்ற இரண்டுமாஸ ஸஞ்சிகைகளில் கோயமுத்தூர் ஸ்ரீ. உ. வே. பி. என். க்ருஷ்ணஸாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமியும், சென்னைச் ஸட்டசபை மெம்பராகிய ஸ்ரீ. உ. வே. ஸி. வி. வெங்கடரமணய்யங்கார் ஸ்வாமியும் எழுதியிருக்கும் கடிதங்களைக் கவலையுடன் கவனிக்கும்படி நமது ஆப்தர்களை வேண்டுகின்றோம். நாமும் அவ்விஷயத்தைப்பற்றிப் பலமுறைகளில் நமது அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டிருக்கின்றோம். ஸ்ரீமான் வெங்கடரமணய்யங்கார் ஸ்வாமி சொல்லுகிறபடி பஞ்சாயத்து ஏற்பட்டு அதற்கு நமது ஜநங்கள் ஸம்மதித்துக் கட்டுப்படுவார்களாயின் “நமக்கார் நிகர் நானிலத்தே” என்று நம்மவர் உத்கோஷிக்கத்தட்டில்லை! ஆனால் அது ஸாத்தியமா என்பதுதான் நமது ஸம்சயம். எப்படியிருந்தாலும் நமது கூட்டத்துக்குள்ளிருக்கும் சித்ரங்களும் அதனாலுண்டா

கும் அஸூயாதிகளும் ஒழிந்தாலன்றி நமது ப்ரயத்நங்களெல்லாம் சாம்பலில் ஆஹுதியாகும் என்பது மாத்திரம் நிச்சயம். இவை ஒழிவதற்கு முக்கிய ஸாதநம், நமது ஸம்ப்ரதாயத்தின் ச்ரேஷ்டமான லக்ஷ்யத்தையும் ஸ்வஸமூஹ அபிமாநத்தையும், நம்மவர்களுக்குள் பகுப்ரகாரங்களிற் பரவச்செய்யவேண்டுவதே என்பது நமது துணிவு.

* * * * * *

நமது ஸபையின் அபிநிவேசங்களை ப்ரவர்த்திப்பித்து அவைகளை ஸாதித்துக்கொள்வதற்கு நமது தீபிகை இன்றியமையாத ஸாதநமென்பதை நாம் சொல்லவும் வேண்டுமோ? நாமறிந்தமட்டில் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமூஹத்தின் ச்ரேயஸ்ஸைக்கருதி இப்படிப்பல வர்ஷங்களாய் அநந்யப்ரயோஜநமாய்ப் பலவித அஸௌகர்யங்களுக்கிடையே அவிச்சின்னமாய் நடந்துவரும் பத்ரிகை இதொன்றுதான். எனினும் இதனாரம்பம் முதற்கொண்டே இதன் ஜீவிகை சென்றவர்ஷாரம்பத்திற் குறிப்பிட்டபடியே 'நித்யகண்டம் பூர்ணாயுஸ்ஸு' என்றுதானிருந்து வருகிறது. அச்சமயத்தில் நாம் குறிப்பிட்ட இதன் ஸ்திதி இன்னும் தினையளவும் மாறவில்லை. ஈச்வரஸங்கல்பத்தால் நடந்தமட்டும் நடக்கட்டுமென்று ஸபாப்ரவர்த்தகர்கள் இதை வெகு ப்ரயாஸத்துடன் நிர்வஹித்து வருகிறார்கள். இந்த ஸ்திதி இதை எவ்வளவுகாலம் தான் காப்பாற்ற முடியுமென்று நமக்கு அடிக்கடி பயமுண்டாகிறது. சென்ற சில வர்ஷங்களுக்குள் ஒவ்வொரு சில்லரைச் ஸமூஹத்தவரும் தங்கள் தங்கள் வகுப்பின் நன்மையைப்பற்றிய பத்ரிகைகளை நிர்மாணஞ்செய்து நடத்திவருகின்றார்கள். நம்மவர்கள் மாத்திரம் ஏன் இவ்வளவு அச்ரத்தையாயிருக்கிறார்கள் என்று மிக ஆச்சரியம் உண்டாகின்றது! பத்ரிகைகளை அனுப்பும்வரையிற் பெற்றுக்கொண்டு பணம் கொடாமலும் வி. பி. யில் அனுப்பினால் திருப்பிவிடுவதுமான வழக்கம் சில வர்ஷங்களுக்கு முன் கார்யதர்சியால் வெளியிடப்பட்டது இன்னமும் அநுஷ்டாநத்தில் இருந்து வருகின்றது!

பத்ரிகையை நிறுத்தி விடுவது ஸபாப்ரவர்த்தகர்களுக்கு வெகு ஸுலபமான கார்யம்! ஆனால் அவர்களுக்கு அப்படிச்செய்ய மனம்வரவில்லை. இது விற்பனையாகும் ஸங்க்யை மிகக்குறைவாகவிருந்தாலும் இதன் ப்ரசாரம் இந்தியாமுழுவதிலும் அதற்கு வெளியிலுங்கூட இருக்கிறது. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ப்ரசுரமாக வஸிக்கின்ற திருக்குடந்தை காஞ்சிபுரம் ஸ்ரீரங்கம் முதலிய ஸ்தலங்களில் சந்தாதாரர்களின் தொகைமிகக்குறைவாயினும் ஜில்லாதோறும் ஒதுக்காயிருக்கும் க்ராமங்களிலும் இதை ஆதரிப்பவர்கள் காணப்படுகிறார்கள், ப்ராம்மணரல்லாதாரும் இதர மதஸ்தர்களும் சந்தாதாரர் ஜாப்தாவிலிருக்கின்றார்கள். இதனாலேயே இப்பத்ரிகையின் ஆவச்யகதை ருசுவாகின்றது. தவிர இக்காலத்தில் இத்தகையபத்ரிகை அனாவசியமென்றுசொல்ல ஒருவரும் துணியார். சென்ற பன்னிரண்டு வர்ஷங்களாக

நமது ஸமூஹத்தினருக்கு ஒற்றுமை உணர்வையூட்டி நமது ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தனத்தின் கைங்கர்யத்தையும் பகவத்க்ருபையால் கூடியமட்டில் த்ருப்திகரமாய்த் தீபிகை நடத்தி வந்திருக்கின்றதும் ப்ரஸித்தம். இனி இதன் வருங்காலநிலைமையை ரக்ஷிக்கவேண்டியது ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் கடமை. வார்ஷிகமஹாஸங்கத்தில் இதைப்பற்றி ஆலோசித்துச் சாச்வதமான ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டியதிருக்கத் தற்போது இதன் சந்தாதாரர்கள் ஒவ்வொருவரும் தம்மாலியன்றமட்டில் ப்ரயத்நம்செய்து புதிய நண்பர்களைச் சேர்த்துக்கொடுக்கவேண்டும் என்பதை மறக்கக்கூடாது. இத்தகைய பத்ரிகைக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் இந்தச்சந்தாவும் அத்யல்பம் என்பதை யறியவேண்டும்.

இந்த நமது விஜ்ஞாபநம் எம்பெருமானுடைய அநுக்ரஹத்தினால் ஸபலமாய் தீபிகை கைங்கர்யத்தில் ஸபாப்ரவர்த்தகர்களுக்கு விசேஷ தைர்யத்தையும் ஆச்வாஸத்தையும் உண்டாக்குமென்று எதிர் பார்க்கின்றோம்.

* * * * * *

மடாதிபதிகளுக்குத் தமது ஆஸ்தானத்துக்குரியது தவிர 'ஸொந்த ஸொத்து' என்றுண்டோ? அவர்கள் ப்ராயேண 'பெண்ணாசை, மண்ணாசை, பொன்னாசை' என்னும்படியான ஈஷணாத்ரயங்களையு மொழித்த ஸந்யாஸிகளல்லவோ? ஸமீபத்தில் சென்னை ஹைகோர்ட்டில் உடுப்பி 'சிரூர்' மடத்து ஸம்பந்தமான வழக்கைப்பற்றிப் பிறந்திருக்கும் தீர்ப்பின் ஸாரம்சத்தைப் பத்ரிகைகளிலிருந்து எடுத்து இதில் வேறுபக்கத்திற் ப்ரசுரித்திருக்கின்றோம். அதன்படி மடாதிபதிகளுக்கு அப்படித் தனி ஜவேஜுகளிருக்கலாமென்று ஏற்படுகின்றது! நம்மவர்கள் அப்படி நினைக்கமாட்டார்கள். இனி இலை மறைவு காய் மறைவென்ற மாதிரி மடச்சொத்துக்களைக் கையாடுகிறவர்களுக்குத் தாராளமாய்த் தமதென்று தனியாய்ப்பணம் சேர்த்துக்கொள்ளவும் அவற்றைத் தர்மஸ்தாபந ஸம்பந்தமன்றியே இஷ்டப்படி விநியோகிக்கவும் உரிமையுண்டாகுமே! மஹாஜநங்கள் கவனிக்கட்டும்.

தவிர ப்ராம்மணபோஜநத்துக்காக மடாதிபதிகள் சிலவு செய்தால் அதற்காக அவர்கள் படும் கடன் மடத்து ஸொத்தைச் சட்டபடி கட்டுப்படுத்தாதென்றும் ஷை தீர்ப்பினால் ஏற்படுகிறது. ஜட்ஜுமெண்டு முழுவதும் இன்னும் வெளிப்படவில்லை. கனம் ஜட்ஜுகள் என்னமுகாந்தரங்களைக்கொண்டு இப்படி அபிப்பிராயப்பட்டிருக்கிறார்களோ? வைதிக கர்மங்கள் பகவதாராதநரூபங்கள். ப்ரஸ்தாப வழக்கில் கோவில் ஆராதனம் உத்ஸவம் முதலியவைகளின் ஸம்பந்தமாகத்தான் ப்ராம்மண ஸந்தர்ப்பணம் நடந்திருக்கவேண்டும். ஸ்ரீகீதாசார்யனும் 17-வது அத்யாயத்தில் '[illegible] ॥' (ப்ராம்மணரின் அநுஜ்ஞையில்லாததும், அன்னதானம் செய்யப்படாததும், தக்ஷிணையில்லாததும் ச்ரத்தையில்லாததுமான யஜ்ஞத்தை,

(ஆராதனத்தை)—தாமஸமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள்) என்றருளிச்செய்தான். இப்படியிருக்க வைதிகதர்மத்தை யநுஷ்டிப்பவர்களுக்குச் சாஸ்த்ரம் ப்ரமாணமா? லௌகிகர் அபிப்ராயம் ப்ரமாணமா? நீதிபரிபாலகர்கள் மதக்கொள்கைகளில் தலையிடக்கூடாதென்பது அரசாங்கத்தின் கொள்கை. இந்த வ்யாஜ்யத்தின் தீர்மானத்தில் அக்கொள்கை ஸரியாக அநுஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறதா வென்று தெரியவேண்டும்.

ப்ராம்மணர்க்கு உத்யோகமில்லை என்றிப்படிகளில் பலகஷ்டங்கள் ஏற்பட்ட இக்காலத்தில் வைதிகஸ்தாபனங்களிற்கூட அவர்களுக்குச் ஸாப்பாடில்லை யென்றுவிட்டால் ப்ராம்மணரின் கதிதான் என்ன?

* * * * * *

மாஜி ஜட்ஜு ஸ்ரீமான் சேஷகிரி அய்யர் அவர்கள் இந்தியாவில் பல ப்ரதேசங்களில் இருக்கும் ப்ராம்மணரின் நிலைமையைப்பற்றி வேறொரு பத்ரிகையில் எழுதியிருப்பதை இதில் ஸங்க்ரஹித்திருக்கின்றோம். மற்றோர் அவகாசத்தில் அதைப்பற்றிய நமது அபிப்ராயத்தை வெளியிடுவோம். ஆஸ்திகர்கள் அதனைக் கவனிக்கவேண்டுமென்பதை மாத்திரம் இங்கு குறிப்பிடுகிறோம்.

* * * * * *

கனம் பானகல்லுராஜா ஸம்ஸ்க்ருதவித்யையும் வைதிகவித்யையும் ஆதரிக்கவேண்டிய ஆவச்யகதையைப்பற்றி ஸமீபத்தில் ஸ்ரீரங்கத்தில் ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் ப்ரஸங்கித்ததை மற்றோரிடத்திற் காணலாம். இது வைதிகர்களுக்கு 'ஆச்வாஸகரமாயிருக்கு மென்னத் தட்டில்லை.

* * * * * *

'நிர்வாண' மென்பது ஸம்ஸார தசையை யொழித்த முக்ததசை யென்று பொதுவாகப் பொருள்படும். அதைத்தான் வேதாந்திகள் மோக்ஷமென்கிறது. நமது ஸித்தாந்தத்தின்படி அது எத்தகைய தென்பது பலமுறைகளில் எடுத்துரைக்கப் பட்டிருக்கின்றது. மீண்டும் உசித அவஸரங்களிற் ப்ரகாசப்படுத்துவோம். 'ஸூந்ய தத்வம்' (ஒன்றும் உண்மையிலில்லை என்பதுதான் முடிவான தத்துவம்) என்னும் பௌத்தமதத்தில் 'நிர்வாண' மென்றால் ஒன்றுமில்லாத தசை தான். ஆனால் பௌத்தமத விமர்சகர்களான ஆதுநிகர்கள் அதற்குப்பரிவான தாத்பர்யம் கொள்ளுகிறார்கள். இதற்கு நிதர்சனமாய் ஸர் சார்ல்ஸ் எலியட் (Sir Charles Eliot) என்னும் ஆங்கில ப்ரமுகர் ஸமீபத்தில் வெளியாக்கியிருக்கும் தமது 'ஹிந்துமதமும் புத்தமதமும்' என்னும் புஸ்தகத்தில் வரைந்திருப்பதை இங்கு மொழிபெயர்க்கின்றோம். அது பின்வருமாறு:—"உண்மையான மதத்துக்கு இவ்விஷய விசாரம் (ஸித்தனான யோகி ப்ராக்ருதி ஸம்பந்தம் விட்டபின்பு என்னவாகிறான் என்பது) முக்கியமென்று அவர் (புத்தர்) நினைக்கவில்லை. இதைப்பற்றிய விசாரம் புத்தியின் பயிற்சிக்கு ரஸமான விஷயமாகலாம். ஆனால் அது அபேக்ஷித விஷயத்தில் ஒரு தெளிவையும் தருவதில்லை. இது நாம் செல்லவேண்டிய மார்க்கத்தின் முற்போக்கைக் கவனிக்காமல் வழிதப்பிக்காட்டில் திரிவதுக்கு ஒக்கும்; ஒருபொம்மைக் காக்ஷிபோன்றது; அல்லது ஸாமான்ய இனியபொழுதுபோக்குக்குச் சமானம். ஏனெனில் இது மத ஆபாஸங்களான சர்ச்சைகளிலிழிந்து வழிதப்புவதாகையால், இதைப்போலிபான மத விசாரமென்றே சொல்லலாம். 'இறந்தபின் ஸித்தனான யோகி என்னவாகிறான்' என்னும், கேள்வி 'என்கதி மோக்ஷமா நரகமா? நான் தப்புவதற்கு என்ன உபாயம்' என்னும் ப்ரஸ்நத்துக்குச் சமானமான தென்று ஸிலஜனங்கள் எண்ணுகிறார்கள். இதற்கெல்லாம் புத்தர் சொல்லுவது ஒரே ஸமாதானம். அது ஸாதாரண பாஷையில் யாவரும் அறியும்படியாகச் சொல்லப்பட்டது. அதாவது, மனிதன் இந்த ஜீவதசையிலேயே நிர்வாணத்தையும், அர்ஹத்வத்தையும் பெறமுயற்சி செய்யக்கடவன்; அல்லது இன்னும் இரண்டொரு ஜந்மங்களுக்குப்பிறகாவது அப்பதவியைத்தன் ஸுக்ருத பலத்தால் அடையலாம். இதற்குமேலுள்ளதொரு புருஷார்த்தத்தைத் தேடுவது துஸ்ஸாத்யமான வ்யாபாரம்; அதில் யுக்தி விசாரமும் ப்ரயோஜந மற்றது" என்று. இவ்விமர்சகர் புத்தர் சொல்லும் நிர்வாண மென்பது, 'க்ரோதம், 'காமம், அஸூயை' 'அஜ்ஞானம்' முதலியவை ஒழிந்து சித்தஸமாதானமும் ஸுகமும் நிறைந்த நிலைமை' என்று தீர்மானித்தார். இப்பேர்ப்பட்டநிலை இந்த ஜீவித தசையில் ஸாத்விகர்களுக்கு ஏற்படத்தக்க தென்பதை வேதாந்திகளும் அங்கீகரிக்க மறுக்கார்கள். சரீரம் விழுந்தபிறகும் ஆத்மாவிருக்குமானால் அதன் கதியென்ன? அது நல்ல கதியை யடையும் பொருட்டு வாழ்நாளிற் செய்யவேண்டிய தர்மங்களென்ன, என்னும் ப்ரஸ்நங்களில் முதற் கேள்வியிலடங்கிய நித்யமான ஆத்மவஸ்துவையே புத்தர் இல்லை யென்றுவிட்டார். ஆகையால் முக்ததசையும் இவருக்குச் சூன்யமேதான். அதைப்பற்றி விசாரிப்பானேன் என்கிறார் போலும்! சரீரத்தைக் காட்டிலும் வேறான நித்யமான ஆத்மா உண்டென்று இசையாத புத்தர், கர்மாநுகுணமாகப் பலஜந்மங்களை மாத்திரம் ஏன் ஒப்பவேண்டும்? துஷ்கர்மங்களினால் ஸம்ஸாரம், அல்லது 'ஸ்கந்தங்களின் அநுவ்ருத்தி' (அதாவது ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தம்) நடக்கின்றதாம். ஆனால் ஸத்கர்மங்களினால் பல ஜந்மங்களுக்குப் பிறகாவது 'ஸ்கந்தங்களின் நிச்சேஷ நிவ்ருத்தி' (ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் அடியோடு விடுதல்) உண்டானால் மிகுவதென்னவென்று கேட்கக்கூடாதாம்? அக்கேள்வியே அஸமஞ்சஸ மென்றும் நிஷ்ப்ரயோஜந மென்றும் சொல்லுகிறார். இப்ரச்நங்கள் இவர் மதத்துக்குப் பெரிய முட்டுக்கட்டைகள் என்பது நிச்சயம். சூன்யம்தான் மிகுந்துநிற்கும் பரமபுருஷார்த்த மென்றால், அதற்காக எவனாவது இந்திரியஜயம், வைராக்யம், பரஹிதம், அஹிம்ஸை ஸத்யவசநம் முதலியவைகளை அநுஸரிப்பது ஸம்பாவிதமா? ஸத்கர்மங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்பதை எந்த மதம் தான் சொல்ல

யில்லை. புத்தர் சொல்லுவதில் விசேஷமென்ன? ஆதலால் புத்தர் மதத்தில் நிர்வாண மென்றால் 'சூன்ய' மென்றே ஏற்படுகிறது இவ்வாங்கிலரின் சப்பைக்கட்டு மிகவும் நிஷ்ப்ரயோஜநம்.

* * * * * *

இந்த அவஸரத்தில் ஸர் சார்லஸ் எலியட் என்பவர் அத்வைத மதத்தினபடி ஏற்படும் மோக்ஷ தசையைப்பற்றிச் சொல்வது குறிப்பிடத்தக்கது? அவர் கூறுவது:— "அத்வைத மதத்திலும் முக்தாவஸ்தையைப்பற்றிப் பேசுவது துஸ்ஸாத்ய மென்றே வெளியாகின்றது. அதில், ஜ்ஞானி ஸத்யம் ஒன்றே, அதுதான் ப்ரும்மம்; ப்ரும்மத்தைவிட வேறான ப்ரபஞ்சமென்பதில்லை; ஜீவர்களென்பதெல்லாம் மித்யை: தானும் ப்ரும்மமும் ஒன்றே; என்றறிகிறான். இவன் இறந்தால் என்னவாகிறான்? 'நதி ஜலங்கள் ஸமுத்ரத்திற்சேருவதுபோல்' என்றமாதிரியான உபமானங்கள் போதுமான உத்தரங்களாகமாட்டா. சரீர வியோகமான ஜ்ஞானி ஒன்றுமாகிறதில்லை என்பதுதான் உண்மையான பதில். இவன் வாழ்நாளில் இவன் சரீரம் இவனுக்கு மித்யையாயிருந்தது; இப்பொழுது மற்றவர்க்கும் இல்லையாய் விட்டது" என்று.

அத்வைத மதமும் பௌத்தமதமும் அண்ணன் தம்பிகள் என்பது நம் ஆசார்யர்களின் தீர்மானம். பாஸ்சாத்ய விமர்சகர்களும் இதை இப்போது அநேகமாக ஒப்புக்கொண்டு வருகிறார்கள். இவ்வாங்கிலரின் மேற்குறித்த உக்திகள் இதை த்ருடப்படுத்துகின்றன. இவர் புத்தகத்தில் வேறு இடங்களிலும் அத்வைதிகளை ப்ரச்சன்ன (மறைவான) பௌத்தரென்பது தகுமென்று வரைந்திருக்கிறார். இவர்போன்ற மத்யஸ்தர்களைப் பக்ஷபாதிக ளென்னமுடியாது.

புத்தர் சூன்யம்தான் தத்வமென்றும், அத்வைதிகள் ஜீவனும் ப்ரபஞ்சமும் மாயைகள் உண்மையில் இல்லாதவை என்று தந்தாம் மதங்களுக்கு அடிப்படையான கொள்கைகளைக்கொண்டு விட்டபடியால் அவர்களுக்கு வேறு ஸமாதானம் சொல்ல வழியில்லை. அதற்கென்ன செய்வதென்றால், 'வைதிகாஃ வயம் வரிஹ்ருவாஹ' (வைதிக பக்ஷத்தை யவலம்பியுங்கள்) என்று ஸ்ரீபாஷ்யகாரரருளிச்செய்தது தான் ஸமாதானம். ஈச்வரன், ஜீவர்கள், அசேதனம் இவை வெவ்வேறான உண்மையான தத்வங்களென்றும், சேதநாசேதனங்க ளெல்லாவற்றிலும் ஈச்வரன் 'உடன்மிசை உயிரெனக் கரந்தெங்கும் பரந்துளன்' என்றபடியே அந்தர்யாமியாய் நியமனம் பண்ணுகிறான் என்றும், அவன் ஸர்வஜ்ஞன் ஸத்ய ஸங்கல்பன், ஸர்வசக்தன், அநந்த கல்யாண குணாகரன், சேதனர்களுக்குக் கர்மானுகுணமாகப் பலம் கொடுப்பவன், என்றும் உத்கோஷிக்கிற வேதாந்த ஸம்ப்ரதாயத்தையறிந்த ஜ்ஞாநி, கர்மசரீரத்தை விட்டான் எல்லையில்லாத ஆநந்த ரூபமான ப்ருஹ்மாநுபவமும், அதன் பரீவாஹமான பகவத் கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யமுமான மோக்ஷத்தையுடைவான் என்பது திண்ணம்.

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸங்கங்களின் ப்ரவ்ருத்திகள்.

(முன்தொடர்ச்சி)

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குள் வைமநஸ்யம் ஸ்வரூப விருத்தம்.

குலசரண கோத்ராதிகளும் ஒன்றாய், ச்ரௌத ஸ்மார்த்த விஹிதநித்ய கர்மானுஷ்டானங்களை நிரூபகங்களாயிருக்கவேண்டிய ப்ராம்மணஜாதியில் பிளவேற்பட்டதே சோசநீயமென்றால், பகவத் ராமாநுஜ மதாநுஸாரிகளாய் 'நாடினேன் நாடி நான் கண்டுகொண்டேன் நாராயணாவென்னும் நாமம்' என்றபடியே ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷரார்த்த ப்ராமர்சத்தினால் சிக்ஷிக்கப்பட்ட ஸ்வரூபத்தையுடையவர்க ளெனப்படும் ஸ்ரீவைஷ்ணவருக்குள் காணப்படும் வைமனஸ்யங்களை என்னவென்று பேசத்தகும்? 'கொன்றுயிருண்ணும் விசாதிபகைபசி தீயனவெல்லாம், நின்றிவ்வுலகில் கடிவான் நேமிப்பிரான் தமர் போந்தார்' என்றல்லவோ ஆழ்வார் ஸ்ரீவைஷ்ணவரைப்பேசி அகமகிழ்ந்தார்! பகவத்ஸ்வரூபகுண ஸம்பந்தாதிகளை யநுஸந்தாநம் செய்து ஆத்மநாசகரங்களான அஹங்கார மமகார ப்ரயுக்தங்களாய்ப் பகையையும் தீச்செயல்களையும் வ்ருத்திசெய்யும் முனைவ்யாதிகளை ஒழித்து, ஸர்வபூத ஹிதைஷிகளாக வர்த்திக்கவேண்டிய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், பரஸ்பரம் பத்தவைரர்களாய் ஏனையோர் பரிஹஸிக்கும்படி ஸம்வாதங்களையும், ந்யாயஸ்தலங்களில் அற்பக்காரணங்களையிட்டு வழக்குகளையும், பாகவதர் திறத்திலும் மஹான்களான பூர்வாசார்யர் பக்கலிலும் அபசாரத்தையும், இம்மாதிரியான மற்ற ப்ரவ்ருத்திகளையும் ஆதரிப்பார்களாகில், இது நம் ஸமூஹத்தின் க்ரூரமான கர்மபலமென்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஸத்யஸங்கல்பனான ச்ரியப்பதியின் ப்ரஸாதத்தாற்பெற்ற ஸ்வரூப ஜ்ஞாநமானது இந்த மஹத்தான துக்கத்தைப் பரிஹரிக்க உதவாவிட்டால், 'சூழ்வினையின் ஆழ்துயரை என்நினைந்து போக்குவரிப்போது' என்று ஸாத்விகர்கள் தளர்வடைவார்களன்றோ! 'திருமந்த்ரத்தில் யதார்த்த ஜ்ஞாநமும் நிஷ்டையும் உடையவனை யாதரிக்கும் தேசத்திலும்' 'ஆயுர்வேத வித்துக்கள் ப்ரதான வ்யாதிகளாக வெடுத்த ராக த்வேஷாதிகளும், ஸத்துக்களுக்கு ஸ்ரீ என்றோதப்பட்ட ஜ்ஞாநஸம்பத்திலுண்டாய ஸங்கோசமும் வைஹஸ்தஸ்கரர்களுக்கு நிலமல்லாத ஆத்மாபஹா

ராதிகளைப்பண்ணும் மஹாதஸ்கரர்களான அஹங்காராதிகளும் நடையாடாது ' என்று ஸ்ரீதேசிகன் ஸங்க்ரஹித்தாரிறே! ஒருவன் ஸாராஸாரவிவேகத்துக்குபயுக்தமான கல்வியையும் சாஸ்த்ர ஜ்ஞாநத்தையும் ஸம்பாதித்தும், அது அவனுடைய நடவடிக்கையில் ப்ரகாசிக்கா விட்டால் அவனை வித்யையைச் சுமந்தகழுதை (ஸ்த்ராவஹ்ண ஶங்கர்வா:) யென்று சாஸ்த்ரம் பரிஹஸித்தது. இவனை பகவான் பிறந்து கெட்டவன் ' நராதம ' னென்று கர்ஹித்து ' க்ஷிபாமி அஜஸ்ரமஶுபாந் ஆஸுரீஷ்வேவ யோநிஷு ' என்று கைவிட்டு மீண்டும், ' ஆஸுரப்ரக்ருதிகளின் வயிற்றிலேயே பிறக்கச்செய்வே ' னென்றான் இப்படிப் பாகவதாபசாரப் படுகிறவர்கள் ஸாதாரணமாய்த் தம் செயல்களினாலும் மொழிகளினாலும் தம்மாசார்யர்களுக்கு ஓர் பெருமையைச் செய்வதாக ப்ரமிக்கின்றார்கள். அவ்வாசார்யர்கள் இப்போது ஜீவித்திருந்தால் இவற்றை அங்கீகரிப்பார்களா என்று யோசித்து, இவர்கள் தங்கள் மனதுகளைச் சற்று நிதானத்துடன் சோதித்தார்களானால் தம் கார்யங்கள் அவ்வாசார்யர்களுக்கே அருந்துதமாக விருக்குமென்றும், உண்மையில் அவை தமது அஹங்கார ப்ரயுக்தங்களாய் க்யாதி லாப பூஜைகளின் ஆசையடியாக உண்டானவையென்றும் இவர்களுக்கே விளங்கும்; ' ந குரும் ப்ரகாஶயேத் ' (குருவை ப்ரகாசிக்கக்கடவன்) என்னும் நியமங்கடந்து ' ஆத்மாநம் ப்ரகாஶயேத் ' என்றாற்போலே தம் ஸாமர்த்யத்தை வெளியாக்கித் தாம் சிறப்பிக்கவந்த குருவையே தாம் அநுக்ரஹிக்கும் புத்தியல்லவோ இது என்பதும் விசதமாகும். கீழ் நிரூபித்த சாஸ்த்ரப்ரதிஷ்டிதமான விஷய வைராக்யத்தையும் இவர்கள் அடையவில்லையென்றும் உறுதியாய்க்கூறலாம். இம்மாதிரியான அபிநிவேசங்களை யொழிக்கலாகாதா?

பாகவாபசாரத்தின் கொடுமையை ஸ்ரீலோகாசார்யர், ' அஹங்காரம் அக்நிஸ்பர்ஶம்போலே, ப்ரதிகூலவிஷயஸ்பர்சம் விஷஸ்பர்சம் போலே ' அநுகூலவிஷயஸ்பர்சம் விஷமிச்ரபோஜநம் போலே........................ அஜ்ஞான விஷப்ரவணன் கேவல நாஸ்திகன்; ஜ்ஞாநவானை விஷய ப்ரவணன் ஆஸ்திக நாஸ்திகனைப்போலே; கேவல நாஸ்திகனைத் திருத்தலாம்; ஆஸ்திகநாஸ்திகனை யொருநாளும் திருத்தவொண்ணாது. இவை (அஹங்காரமும் விஷயஸ்பர்சமும்) ஸ்வரூபேணமுடிக்குமளவன்றிக்கே பாகவதவிரோதத்தையும் விளைத்து முடிக்கும் (அதாவது ஆத்மநாசத்தையும் ' நக்ஷமாமி ' 1 நான் பொருக்கமாட்டேன் என்று சரண்யன் நிர்வஹிக்கும் மஹாநர்த்தகாமாகிய பாகவதாபசாரத்தையும் விளைக்கும் என்றபடி), நாமரூபங்களையுடையவராய் பாகவதஉபரோதம் பண்ணிப்போருமவர்கள் தக்த

படம்போலே. (அதாவது 'வைஷ்ணவத் சிந்நமான தாஸ்ய நாமத்தையும் தத்அநுகுணமான ரூபத்தையும் உடையவராய்க்கொண்டு உள்ளொருபசையன்றிக்கே அஹங்காராதி வச்யராய் பாகவதர் திறத்திலே விரோதத்தைப் பண்ணிப்போருமவர்கள், உருக்குலைய வெந்திருக்கச்செய்தே உருவுடைத்துப்போல் தோற்றியிருக்கும் தக்த படத்தோடு ஸத்ருசர் ' என்கை.—ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் வ்யாக்யனம்) — மடிப்புடவை வெந்தால் உண்டையும் பாவுமொத்துக்கிடக்கும்; காற்றடித்தவாறே பறந்துபோம் ' என்றருளிச் செய்தார். ' ஈச்வரனவதரித்துப்பண்ணின ஆனைத்தொழில்களெல்லாம் பாகவதாபசாரம் பொறாமை ' என்று நஞ்சீயரருளிச் செய்ததையும் உதாஹரித்தார். இதை ' ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே ஸர்வத்தையும் நிர்வஹிக்கவல்ல ஸர்வசக்தியான ஸர்வேச்வரன் தன்னையழியமாறி இதர ஸஜாதீயனாயவதரித்துக் கைதொடனாய் நின்று செய்த ஹிரண்யராவணாதி நிரஸநரூபாத்யதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களெல்லாம் ப்ரஹ்லாதன் மஹர்ஷிகள் தொடக்கமான அவ்வோபாகவத விஷயங்களில் அவ்வவர் பண்ணின அபசாரம் ஸஹியாமையாலே ' என்று ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் விவரித்தருளினார். பகவானும் தன் பக்தர்களைப்பற்றி ' அவமாநக்ரியா தேஷாம் ஸம்ஹரத்யகிலம் ஜகத் ' (அவர்களை அவமானம் செய்வது ஜகத்தையெல்லாம் ஸம்ஹரித்துவிடும்) என்று நியமித்தார்.

ஸ்ரீ தேசிகன் ப்ரபன்னக்ருத்யத்தில் அருளிச்செய்வதும் ' உகந்து பணிகொள்ள உரியனான எம்பெருமான் திருவுள்ளமழலாமைக்காக் கரணத்ரயத்தாலும் செய்யாதனசெய்யோம் - என்னுமவற்றில் ப்ரதானம் ப்ரும்மவிதபசாரம் ' என்று. இதன் கொடுமையயறிய ' ஸர்வகர்மஸு பாஹ்யோயம் ப்ரஹ்மக்நஸ்ய க்ருதக்நஸ்ய நராதமஸ்ய ' (அந்தப்பாபி ப்ராம்மண கோபமாகிற காட்டுத்தீயினால் கொளுத்தப்பட்டவனாய் கொல்லத்தகுந்தவனும் சிக்ஷிக்கத்தகுந்தவனுமாகிறான்; அவன் என்னுடையவனல்ல) என்னும் பகவத் வசநத்தையும், ' அளியநம்பைய லென்னாரம்மவோ கொடியவாறே ' என்ற தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் வசநத்தையும் அநுஸந்திக்கப்ராப்தம். இங்கு, ' வைஷ்ணவ ப்ரக்ருதியாயிருப்பவனுக்கு ஸ்வரூபமென்னலாம்படி அந்தரங்கமான பாகவதசேஷத்வத்தையும் ஸ்வபாவமாய் நிற்கிற சமதமாதிகளையும் இழக்கைதானே வதமும் தண்டமும் என்றது ', என்று ஸ்ரீதேசிகன் திருவுள்ளம். ' ஸத்வ ப்ரக்ருதியான ஸ்ரீவைஷ்ணவனுக்கு பகவதபசாரத்துக்கு மேற்பட்ட நரகமில்லை ' யென்றும், ' யாவைசிலவற்றைப் புறம்பே செய்தான், அப்படிப்பட்டவை தன்னையே பகவத்பாகவத விஷயங்களிலே செய்

186721
186721

நால் விஷயஸ்வபாவத்தாலே ராஜத்ரோஹாதிகள் போலே மிகவும் தண்ட ஹேதுக்களாம்' என்றும், 'ராஜதாராபராதம் போல பாகவதாபசாரம் பரிஹரணீயங்களானவற்றில் ப்ரதானம்' என்றும் பலகாலும் பலவிடங்களில் நிரூபித்தருளினார். ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும் '[illegible]' என்னும் ஸூத்ரபாஷ்யத்தில், '[illegible]' (மோக்ஷார்த்தமாகச் செய்யப்பட்ட உபாஸநத்தின் பலமாகிய முக்தி வேறு காரணங்களினால் தடைப்பட்டு விடும் என்று சாஸ்த்ரங்களினால் தெரியவருகிறது. அதிலும் பாகவதாபசாரம் முதலிய பூர்வக்ருதங்களான ப்ரபலகர்மங்களினால் தடை நிச்சயமுண்டாகும்') என்று நிர்த்தேசித்தருளினார். நஹுஷன் [illegible] யஜ்ஞத்தாலும், [illegible] இந்திரப்பதவியைப் பெற்று, அதனால் கர்வமடைந்து, [illegible] கொடுமையை மனதிற்கொள்ளாமல் ஆயிரக்கணக்கான ப்ரும்மரிஷிகளைத் தன் பல்லக்கைச் சுமக்கச்செய்தான். அவர்களில் ஒருவரான அகஸ்த்யமுனிவரைக் காலால் திண்டியும்விட்டான். இதனால் அவன் ஶபிப்புண்டு மலைப்பாம்பாய்ப் பூமியில் விழுந்து பட்டபாட்டை அவனே தர்மபுத்ரருக்குச் சொல்லுகிறதைப்பார்த்துத் தெளியவேண்டியது அறிவு படைத்தவர்களின் கடமை. அவன் சொல்வது:— '[illegible] ...... [illegible]' (இப்படியான ஐச்வர்யத்தினால் மதமடைந்து ப்ராம்மணர்களையவமதித்ததினால் அகஸ்த்யரால் இந்த நிலைமைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டேன். ஆகாச மார்க்கத்தில் விமானத்தின்பேரில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு மெய்மறந்து மற்றொன்றையும் நினைக்கவில்லை. ஆயிரம் ப்ரும்ம ரிஷிகள் என் பல்லக்கைச் சுமந்தார்கள். அதனால் என்னுடைய துர்கடத்தையானது என்னை ஐச்வர்யத்தினின்றும் தள்ளிவிட்டது. அவர்களில் ஒருவரான அகஸ்த்யரை நான் காலால் தொட்டதினால் அவர் கோபித்துக்கொண்டு 'த்வம்ஸமடையக்கடவாய் ஸர்ப்பமாகக்கடவாய்' என்று என்னை சபித்தார்.)—என்று. '[illegible]' என்றபடி கோரமான அபிமானமாகிய பாப

த்தை நினைத்து அதிலகப்படாமல் தப்பும்படி முன்னடிபார்த்து நடக்க வேண்டிய ஆவச்யகதையை இன்னும் பலப்ரகாரங்களினால் நிரூபிக்கலாம்.

'பாகவதாபசாரத்தில் மிகவும் கொடியது, பாகவதனை ஜாதியையிட்டுப் பேசுவது' என்றார் ஸ்ரீ லோகாசார்யர். இதையே ஸ்ரீதேசிகனும் '[illegible]' (யாதொருவன் பகவத்பக்தனை சூத்ரனென்றும் ச்வபசனென்றும் சண்டாளனென்றும், அவன் பிறந்த ஜாதியை யிட்டுப்பார்க்கிறானோ அவன் நரகம் புகுவான்) என்பது முதலிய பலப்ரமாணங்களைக் கொண்டு நிரூபித்தார். இதுவே இப்படியானால் ஆசார்யாதிகள் பக்கலில் பண்ணும் அபசாரத்தைப் பற்றிப்பேசவும் வேண்டுமோ ?

இப்படிப்ரகாரங்களும் சாஸ்த்ரங்களும் ஆசார்யபரம்பரைகளும் நம் [illegible] ஓரோ மனதாய்ப் பரிவுகாட்டிப் பலப்ரகாரங்களில் பாகவதாபசாரத்தைக் கொடிது கொடிது, ஒழியுங்கள் ஒழியுங்கள் என்று உத்கோஷிக்கும் விஷயத்தை இடைவிடாமல் சிந்தித்தால் நமது ஸமூஹத்துக்கு எவ்வளவு பெருமையுண்டாகும்! ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸதஸ்ஸுக்களிற் கூடுவது ஸபலமாக வேண்டுமானால், பரஸ்பரவைஷம்யாதிகளை ஒழிப்பதே அவர்களுடைய முதல் நோக்கமாக இருக்கவேண்டுமென்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? பகையை வளர்ப்பதற்குக் கூட்டம்கூட வேண்டா. அஸூயாதிகளை முன்னிட்டு ஏற்படும் ஒற்றுமையானது கொள்ளைக்காரர்களின் ஒற்றுமைக்குச் சமானமாகும்; கள்வாடிய பொருள்களைப்பங்கிட ஆரம்பித்தவாறே அவர்களுக்குள் சச்சரவுண்டாய் களவு வெளியாய்விடுவது மன்றியே, பரஸ்பரம் தீங்கிழைத்து எல்லோரும் முடிந்து போவதையும் உலகத்திற் காண்கின்றோம். இதன் உண்மை, ராஜ்ய தந்த்ரங்களிற் செம்மையாக உதாஹரிக்கப்படுகிறது ப்ரஸித்தம். ஸத்யத்தையும் தர்மத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு ஏற்படுகிற ஐகமத்யந்தான் ஸ்திரமாயிருக்கும். ஸத்யத்தையும் தர்மத்தையும் கண்டுபிடித்தவர்களுக்கு அஸூயை, காமம், கோபம், விரோதம், முதலியவை யில்லாதொழிவது மன்றியே, சாந்தி, வைராக்யம், பூததயை, அஹங்காரமின்மை முதலிய நற்குணங்கள் பெருகி, அவர்கள் எல்லாரிடத்திலும் அநுகூலமாகவே யிருப்பார்களாகையால் இவர்களுடைய ஒற்றுமைக்கு ஒரு குறைவும் வாராது. நம்மவர்க்குள் உண்டாகும் வைமனஸ்யங்களைப்பார்த்தால் அவை மஹைச்வர்ய ஸம்பந்நர்களின் குடும்பங்களில் ஏற்படும் சச்சரவுகளுக்குச் சமானமென்றே சொல்லலாம். பெரியோர் மஹாப்ரயாஸத்துடன் [illegible]

யாத பின்னோர் பேராசையும் பொறாமையுமே காரணமாகச் சண்டையைப் பெருக்கி நாட்டார் சிச்சி என்னும்படி ஒருவர் விஷயத்தில் ஒருவர் நடந்து, பொருள்களைப் பொறுப்பில்லாமல் சூறையாடி யொழித்துவிட்டுக் கடைசியாய் ஜீவனத்துக்கும் வழியில்லாமல் திண்டாடுகிறார்களல்லவா? ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் தற்கால நிலைமை இம்மாதிரியன்றோ யிருப்பது! இதனால் ஆஸ்திகர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் கூடச்சில சமயங்களில் இச்சண்டைகளைத்தான் கண்டோம் நம்மதத்தில் வேறு என்ன இருக்கிறது? இது ஒழிவதே நலம்என்று வெறுப்படைகிறார்கள். ஆனால் இது நமது குற்றமா? மதத்தின் குற்றமா? பூர்வாசார்யர்களின் குற்றமா? வேதாந்த மதங்களுள் ஸர்வஸமஞ்சஸமான பகவத்ராமானுஜ ஸித்தாந்தத்தையும், அதனடியாகத் தம் மதஸ்தர்களுக்குண்டாகவேண்டிய உந்நதங்களான லக்ஷ்யங்களையும் (High Ideals) அவற்றால் பரிபாலிக்கப்படவேண்டிய கோயில் திருமலை பெருமாள்கோயில் துடங்கியுள்ள ப்ரபலங்களான தேவாலயங்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் வசத்திலிருப்பதையும், பார்த்துச் சிரக்கம்பம் செய்த ஆங்கில வித்வானொருவர் (Dr. Farquhar) இப்படிப் பிறர்க்குக் கிடைக்கமுடியாத பூர்ணஸம்பத்தைப்பெற்ற நம்மவர்களுக்குள் வைமனஸ்யங்களும் வழக்குகளும் உண்டாயிருப்பதின் விபரீதத்தை நினைத்து வியப்படைந்தார்! நம்மதத்தைப் புறச்சமயிகளினின்றும் காப்பதற்கு ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் செய்திருக்கும் க்ருஷிகளைவிட மற்றொன்றும் வேண்டாம் ‘ஆஶாஸநீய [illegible]’ என்றருளிச்செய்த ஸ்ரீதேசிகன் அப்படிப்பட்ட ஸத்ஸம்பிரதாயத்தில் ‘தோற்றும் விரோதம் தத்வவிஷயமாகில், தாத்பர்ய பேதத்தாலே விரோதசந்தியுண்டாம்’ அநுஷ்டான விஷயமாகில் அல்லோவிஷிக்கு அநுகுணமாக..........................விகல்பமாய்’ என்றும், ‘ஸ்ரீபாஷ்யகாருடைய ஸம்ப்ரதாயங்களில் ஒன்றிலும் அர்த்தவிரோதமில்லை. வாக்ய யோஜனாபேதமேயுள்ளது. தேசகால அவஸ்தாவிசேஷங்களாலே வரும் அநுஷ்டான வைஷம்யம் சாஸ்த்ராநுமதம். சோராபராதத்தை மாண்டவ்யன் பக்கல் ஆரோபித்தாற்போல் ஸ்வேச்சைக் கநுகுணமாக அநிபுணர் சொல்லுமது வக்தாக்களுக்கே தோஷமாம்’ என்றுமிப்படிகளில் தம் க்ரந்தங்களிற்பல ப்ரதேசங்களில் நம்மதஸ்தர்களுக்குள் ஸாமரஸ்யங்களைச் செய்ய ப்ரயாஸப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தால் அவர்காலத்திலேயே நம்மவர்கள் ஸம் [illegible]கண்டபடி பணக்காரர் பிள்ளைகளைப்போலே நடந்தார்கள்போலும். ‘[illegible]’ என்ற கணக்கில் நமது உ[illegible]ம ஒன்றுமின்றியே, பரமதயாளுக்களான நம்பூர்வர்கள் நமக்குச் சேமித்துக்

கொடுத்த நிரபாயமான மஹாநிதியாகிய நம்தர்சநத்தின் அருமைபெருமைகளை நினைக்காமல் அவர்கள் ‘[illegible] விப்த்யேநமிஹ வைரிணம்’ என்று ஸ்ரீகீதாசார்யன் நிரூபித்த ரஜோகுண ஸமுத்பவனாய்க் காமனென்றும் க்ரோதனென்றும் ரூபங்களையெடுக்கும் மஹாவைரியின் வசமாகத் துவங்கிவிட்டார்களென்று நிச்சயமாக ஏற்படுகின்றது. சிலகுடும்பங்களின் த்ரவ்யங்கள் எவ்வளவு அழிப்புண்டும் வெகுகாலம் தங்கிவருவது போல், நம் ஸம்பிரதாயத்துக்கு உயிரும் பெயரும், நம்மவர்க்கு அவற்றால் ஒரு ஏற்றமும் இன்னமும் அடியோடு போய்விடவில்லை. காலம் அதிக்ரமிக்குமுன் மிகுந்திருக்கும் பொருளைத்திரட்டி வைப்பது புத்திமான்களுடைய க்ருத்யம். இதன் ஆவச்யகதையைப் பூர்ணமாக ஸ்ரீவைஷ்ணவ ப்ரமுகர்கள் அவகாஹிக்கவேண்டும். தற்போது நம்மரகாணத்தில் ப்ராம்மணர்கள் தவிர மற்றச்சாதியாரனைவரும், ‘ஸங்கே ஶக்தி: கலௌ யுகே’ (கலியுகத்தில் ஸங்கத்தினால் பலம் உண்டாகின்றது) என்பதைக்கடைப்பிடித்து ஒன்று சேர்ந்து தாங்கள் தங்கள் ஸமூஹ ஸம்ரக்ஷணாதிகளில் உத்யுக்தர்களாயிருப்பதைக் கண்ணாரக்கண்டும், தாம், அபூதபூர்வங்களான பரிபவங்களைப்பட்டும், நம்மவர் இன்னும் விழித்துக்கொள்ளவில்லையே! ஆகையால் இத்தகைய ஸங்கங்கள் தேசந்தோறும் கூடி ‘உத்திஷ்டத ஜாக்ரத ப்ராப்யவராந் நிபோதத’ என்று ச்ருதி கோஷித்தபடி ஸ்வார்த்தபரதை, அஹங்காரம் முதலியவைகளினாலுண்டான மதிமயக்கமாகிற தூக்கம் தெளிந்து, ஆத்மஜ்ஞானத்தைப் பெருக்கிப் பரஸ்பரஸௌஹார்த்தர்களாய் வர்த்தித்து இஹபரஸுகஸாதனங்களை நாமெப்படி நம்மவர்களை ஏற்படவேண்டியது விளம்பத்தைப் பொறுக்காத அத்யாவச்யகமான கார்யம்.

அபிப்பிராய பேதங்களில் ஸாமரஸ்யம்.

இம்மஹாப்ரயத்நத்தில் அந்வயிக்கும்போது விவேகிகளனைவரும் நாட்டில் நிகழ்ந்துவரும் ஸம்ப்ரதாயபேதங்களைப்பார்த்தால், கீழ்நாமுதாஹரித்த ஸ்ரீதேசிகன் உக்தியையநுஸரித்து ஸமரஸ்யம் பண்ணவேண்டும். அறுசுவை பெருகிய மஹாஸமாராதநத்தில் கைப்பொருவருக்கும் இனிப்பு மற்றவருக்கும் காரம் இன்னொருவருக்கும் போக்யமாவது போலிருக்கும் நம்ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களின் ப்ரகாரங்கள் அவ்வோப்ரகாரங்களையுள்ளபடி க்ரஹித்தால் பரஸ்பரவைமனஸ்யங்களுக் கிடமே கிடைக்காது. ஒருவரும் தமக்கு ருசியாய்த்தோன்றினதைவிட்டு மற்றவரைத் தூஷிக்கமாட்டார். இதற்கு நிதர்சனமாக ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் ஸந்நிதியிலேயே நடந்த வ்ருத்தாந்தமொன்றை ஸ்ரீதேசிகன் சரமச்லோகாதிகாரத்தில் குறிப்பிட்டருளினார். சரமச்லோகத்தில் ‘[illegible]’ என்னும் பதங்களைக் குறித்து அர்த்தவிசாரம் பண்ணி

னுகையில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய சிஷ்யர்களுக்குள் அவர் ஸந்நிதியிலேயே விவாதமுண்டாயிற்றென்றும், அது ச்லோகதாத்பர்யத்துக்கு விரோதமன்றியே பதயோஜனையில் வித்யாஸங்களைப்பற்றி மாத்திரம் ஏற்பட்டதால் அதை அவர் தடுக்கவில்லை.

'ஐகுமேந்த்ராவிமௌஷலி யோஜநா வேஷகோ துகஃ।

ஸூத்ராம விலக்ஷ ஸம்வ்ருத்தோ ஸாக்ஷ்யோ மௌனமஸிதஃ॥' என்றும் தெரிவித்தார். இந்த வழியை அநுஸரித்தது எவ்வளவு ச்லாக்யமென்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? பூர்வாசார்யர்கள் மற்றவர்களோடு அபிப்ராயபேதம் சொல்லும்போது அன்னாரைக்குறிப்பிடுவதில் 'ஐகி ஔபாதிகாஉாயஃ' என்று சிலவாசார்யர்கள் சொல்லுவார்கள்' என்றமாதிரியாக பஹுமானத்துடனேயே வ்யவஹரிப்பதை நிரம்பக்காணலாம். அவர்களைப்பின்பற்றி நாமும் கடைத்தேரக்கடவோம்.

ஸம்ப்ரதாயப்ரசாரத்தின் ஆவச்யகதை.

நமது ஸங்கங்கள் முக்கியமாய் கவனிக்கவேண்டிய மற்றோர் விஷயம் என்னவென்றால், நமது ஸம்ப்ரதாயத்தின் தத்வங்களையும் உபதேசங்களையும் ப்ரசாரம் செய்வது. க்ரந்தகாலக்ஷேபமென்பது ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குள் உபநயநாதிகளைப்போல் இன்றியமையாத ஸம்ஸ்காரமொன்றாக நாளது வரையிலிருந்து வந்திருக்கின்றது. பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம் ப்ரஸாதிக்கும்போது ஆசார்யர்கள் மந்த்ரங்களையும் சாஸ்த்ரங்களையும் ஸங்க்ரஹமாகவேனும் உபதேசிக்கின்றார்கள் என்பது மற்றவர்களைக்காட்டிலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவருக்குள்ள ஏற்றம். ஆனால் அதை இன்னதென்று அறிபவர்கள் இக்காலத்தில அதிகமாயில்லை; வைதிக வ்ருத்திகளிலிருப்பவர்கள் கூடத்தெரிந்துகொள்ள ப்ரயாஸப்படுவது அரியதாய்விட்டது. லௌகிகர்களுக்கு மதாந்தரஸம்பந்தமுள்ள வித்யையின் பரிபாகத்தால் பல விப்ரபத்திகள் உண்டாவது ப்ரஸித்தம். ஸ்ரீராமாநுஜன் வர்ணாச்ரம தர்மங்களையொழித்துத் தாழ்ந்த ஜாதியாரில் பலரை ப்ராம்மணராக்கி விட்டதாக ப்ரமிக்கிறது ஸாதாரணமாகக் காணப்படும். பாசுபதாதிகரணத்தின் பாஷ்யத்தில் இவரே அருளிச்செய்திருப்பதைத் தெரிந்தவர்களுக்கு இந்த ப்ரமையுண்டாகாது. பாசுபதமதத்தின் முக்யமான தோஷங்களில் ஒன்று 'ஜடை ருத்ராக்ஷமாலை, முதலியவைகளைத் தரிப்பதினால் எக்குலத்தவரும் ஜாதியிலுயர்ந்து ப்ராம்மணராய் விடுகிறார் என்னும் உபதேசம்', என்று காட்டி அதைக்கண்டித்தவரா தம்மதத்தில் ஜாதிபேதத்தை ஒத்தவர்? சூத்ரர்களை ப்ராம்மணராக்குவதற்காகவே அவர் தமிழ்வேதமென்று திருவாய்

மொழிகளை அங்கீகரித்துவிட்டார் என்று பிதற்றுகிறவர்களையும் காணலாம். ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ப்ரபந்நரென்று வேஷதாரிகளாய்ச் சோம்பராய் சாப்பாட்டுராமன்களாய்ப் பிறர்நன்மையென்பதை நினைப்பதேயில்லை; அது அவர்களுடைய மதத்தின் ப்ரபாவம்; என்று சொல்வார் சிலர். ஸ்ரீதேசிகன் அருளிச்செய்திருக்கும் ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தில் ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞானம் தொடங்கிச்சில அதிகாரங்களையாவது ஸேவித்தவர்களுக்கு இந்த ஜ்ஞானம் நீங்குவதுமன்றிப் பிறமதங்களிற் சொல்லும் தர்மோபதேசங்கள் வைதிகமத தர்மங்களைப்பற்ற சப்பிப்போட்ட மாங்கொட்டையைப்போல் ரஸமற்றிருக்குமென்பதும் நிச்சயம். இந்த ஒரு க்ரந்தத்தையாவது ஸரிவரஸேவித்தால், வேதம் தொடங்கி ஸ்ரீதேசிகன் பர்யந்தமாக உள்ள நமது மதக்ரந்தங்களின் ஸர்வஸாரங்களையும், இம்மதத்தினால் சிக்ஷிக்கப்பட்டவன் தன்னுடைகாலத்தில் நடந்துகொள்ளவேண்டிய ப்ரகாரங்களையும், ப்ரமாண புரஸ்ஸரமாகச் சுணையடங்கத் தெரிந்துகொள்ளலாம். இப்படிப் பூர்ணமும் சுருக்கமுமான க்ரந்தம் எம்மதத்திலும் எவராலும் எழுதப்படவில்லை. உபயகலையார்களிலும் க்ரந்த பரிச்ரமம் பண்ணுகிறவர்கள் இதை அவசியம் ஸேவித்துவருகிறார்கள். ஆதுநிக வித்யையிற் பயின்றவர்க்கு இந்த க்ரந்தம் மிகவும் அம்ருதாயமானதாகவிருக்குமென்பது அநுபவஸித்தம். ஆனால் இதையும் இதைப்போன்ற மற்ற மதக்ரந்தங்களையும் தகுந்த அதிகாரிகளிடம் கற்காமல் வ்யாக்யானங்களுடையவும் தர்ஜமாக் (Translation) களுடையவும் உதவியினால் ஸ்வயமாகவோ, அல்லது மதாந்தரஸ்தரிடமிருந்தோ தெரிந்துகொள்ளமுயலுவது குருடன் பால் எப்படியிருக்குமென்று அறிந்து கொள்ள ப்ரவர்த்தித்ததைப்போல் ஹாஸ்யமாயும் அனர்த்தகரமாயும் முடியும். ஸம்ஸ்க்ருதவித்யையே அப்யஸிக்கிறவர்கள்கூட இக்காலத்தில் ஸாமான்ய சாஸ்த்ரங்களிற்கொஞ்சம் தெரிந்தவுடன் த்ருப்தர்களாய் வேதாந்தத்தை ப்ராயேண ஸ்வயமாக பார்த்துவிடுவதாய்த் துணிகிறார்கள்! இதனால் 'ஸ்வயமுநஷ்டஃ பராந் நாசயதி' என்றமாதிரியில் தாங்கள் யதாவத்தான ஜ்ஞானத்தைப்பெறாமல் கெடுவதுடன், இவர்களைப் பண்டிதர்கள் என்று அபிமானிக்கும் லௌகிகர்களுக்கும் விபரீத ஜ்ஞானாதிகளை யுண்டுபண்ணிக்கெடுத்துவிடுகிறார்கள். சில வர்ஷங்களுக்குமுன் வரையில் பரிகணிதரான வித்வான்கள்கூட சரீரச்ரமம் 'அர்த்தவ்ரயம் முதலியவைகளையும் கவனியாமல் தகுந்த ஆசார்யர்களை ஆச்ரயித்தே பூர்ணமாய் சாஸ்த்ரத்தை க்ரஹித்துவந்திருக்கின்றார்கள். ஆத்யந்தகாலக்ஷேபமென்பதே கிடையாது. அந்த கையம்ஹான்களில் இரண்டொருவரைக் காணுவதே இப்போது அருமையாய்விட்டது. ஆனால் அந்தப்பதவிகளையடைய யோக்யதையை ஸம்பாதி

க்கக்கூடியவர்கள் சிலர் அடுத்தபடிகளில் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் பெரியோரிடம் ஆச்ரயிப்பதைத் தமது பாண்டித்யத்துக்குக் குறைவாக எண்ணக்கூடாது. ஸகல சாஸ்த்ரஜ்ஞாநங்களும் முடிவில் வேதாந்தஜ்ஞாநத்துக்கு ஸாதநமாக இருப்பனவேயன்றி ஸ்வயமாக அவைகளுக்கு ஒரு யோக்யதையுமில்லை. இந்தப்பண்டித கோஷ்டியை யாதரித்து, அவர்கள் நமது ஸம்ப்ரதாய ஸம்ரக்ஷகர்களாகும்பொருட்டு அவர்களுக்கு வஸதிகளைச்செய்து கொடுக்கவேண்டியதும் சாஸ்த்ரஜ்ஞாநத்தை லௌகிகங்களிலிருப்பவர்களும் அறியும்படி பரவச்செய்வதும் இம்மாதிரியான ஸங்கங்களின் முக்கியமான இன்னொரு கடமை.

சிறுவர்களின் வித்யாக்ரமம்.

'காற்றை விரைத்தால் புயல் விளையும்' (Sow the wind and reap the whirlwind) என்று ஆங்கிலப் பழமொழியுண்டு. இப்படியே ஸ்ரீவைஷ்ணவச்சிறுவர்களை நினைவுதெரிந்தது முதல் அந்யவித்யைகளிலும் பழக்கங்களிலும் மட்டும் உழல விட்டுவிட்டால் பிற்பாடு அவர்கள் ஸ்வரூபத்தையே இழந்து விடுவது ஆச்சரியமாகுமோ? ப்ராம்மணர்க்கு இங்கிலீஷ் படிப்பினால் இனிப்ரயோசநமில்லையென்றாலும், ஏற்கனவே பெருகிக்கொண்டிருக்கும் ப்ரவாஹத்தைத் திடீரென்று தடுக்கஸாத்தியமில்லை '[illegible] ஸதா [illegible] விஜாநதா' என்ற கணக்கில் ப்ரவாஹம் போய்க்கொண்டிருக்கும்போதே வேண்டிய அணைகளைச்செய்து கொள்வது நிபுணக்ருத்யம். ஆகையால் அவரவர்களுடைய ப்ரவ்ருத்திகளொன்றுக்கும் இடையூறில்லாமல, சிறுவயதிலேயே நமது மதாசாரங்களில் அபிமாநமும் ஆசையும் உண்டாகும்படியான ஸாதநங்களை வித்யார்த்திகளுக்கு ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டியதையும் நமது ஸங்கங்கள் கவனிக்கவேண்டும்.

முடிவுரை.

இதைப்போலுள்ள விஷயங்கள் மற்றும் பலவிருக்கின்றன. எனினும் காலஹரணத்தை யுத்தேசித்து இதை உபஸம்ஹாரம்பண்ணி விஜ்ஞாபித்துக்கொள்வ தென்னவென்றால்; ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களாகிய நாம், நம்பூர்வர்களுடைய மார்க்கத்தை யவலம்பித்து, ஐஹிக ப்ரவ்ருத்திகளிலிழியும்போதும், ஸ்வரூப நாசகரணங்களான துறைகளை யகற்றி ஆத்மோஜ்ஜீவநத்தையே ப்ரதாநமாக நாடவேண்டும். அப்போது ஸர்வாத்மாக்களும் பகவச்சரீரபூதர்களென்பதை மறவாமல், '[illegible] நிஸ்ரயஃ'

என்கிறபடியே ஸர்வாநுகூல்ய புத்தியையே வளர்க்கவேண்டும். அஹங்காராதி வ்யாதிகளால் வரும் விஷயாபிமாநத்தை யொழிப்பதற்கென்று அவ்வவ ப்ரவ்ருத்திகளை விடவேண்டியது அநாவச்யகம். குடும்பாச்ரமமே, ஆத்ம பரஹிதங்களான ஸகல தர்மங்களுக்கும் ஸாதகமானதும் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமுமான ஆச்ரமமென்று மஹர்ஷிகள் அறுதியிட்டார்கள். சாஸ்த்ரங்களையும் தர்மங்களையும் உபதேசிப்பதிலும்கூட க்ருஹஸ்தனுடைய அதிகாரம் அஸாதாரணமென்று சொல்லப்பட்டது. '[illegible] ॥ [illegible] ॥' (ப்ரும்மசாரி க்ருஹஸ்தர் வாநப்ரஸ்தர், யதிகள் ஆகியவர்கள் தங்கள் தங்கள் ஆச்ரமஸ்தர்களுக்கு க்ருபையோடு தர்மோபதேசம் பண்ணக்கடவர். மஹாமதியையுடைய க்ருஹஸ்தரோ வென்றால் ஸர்வாச்ரமிகளுக்கும் உபதேசிக்க யோக்யர், ஸந்யாஸியும் எல்லோருக்கும் உபதேசிக்கலாம். ஆனால் க்ருஹஸ்தாச்ரமத்திலிருப்பவன் எல்லாரையும்விட ச்ரேஷ்டனல்லவா?) என்று சாண்டில்ய பகவான் நிஷ்கர்ஷித்தான். ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும் - 74 ஸிம்மாஸநாதிகளையும் க்ருஹஸ்தர்களாகவே நியமித்திருக்கிறார். ஆகையால் பகவத் சேஷத்வ ஜ்ஞானமடியாக உலகவாழ்க்கையில் 'ஒருபடி துவக்குண்டு ஒருபடி துவக்கற்று' வர்த்திக்கும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ச்ரேயஸ்ஸாதநமாக வைராக்யத்துக்குக்குடும்பாச்ரமம் ப்ரதிபந்தகமில்லை. அநுஷ்டான பூர்த்தியுடனும் சரீராதிகளை வெறுத்து பகவத் ஸ்மரணமே யாரக போஷகமோக்ஷங்களாய் விளங்கும் யதிச்ரேஷ்டர்களின் பெருமையை இங்கு சொல்லவேண்டியதில்லை. இவ்வாழ்க்கை தன்னிலும் பகவானுடைய திவ்யரூப குணாதிகளில் ஈடுபட்டு அவனை எப்போதும் ஸேவித்து ஸமஸ்தபாபங்களையும் தீயினிற்றூசாகும்படியொழித்து பகவதநுபவத்தால் ஆநந்தபரிதமான அந்தரங்கங்களை யுடையவராய் அவனுடைய திவ்யநாமங்களையும் திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் அநவரதம் [illegible] [illegible] என்று க்ருதார்த்தரா யிருந்துள்ள பரமைகாந்திகளுடையவும் அவர் ஸம்பந்திகளுடையவும், ஸம்பந்தமும், அவர் திருவடிகளில் கைங்கர்யங்களுமே ஸ்ரீவைஷ்ணவனுக்கு மிகவும் முபாதேயமாகும். இவ்வர்த்தத்தை ஸ்ரீசங்கராசார்யரும், தம்முடைய [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

, என்று நிகமித்தார். [illegible]

நடாதூர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்.

விசேஷ ஸமாசாரங்கள்.

வைதிக ஸம்ஸ்க்ருத வித்யைகள். ஸ்ரீரங்கத்திலிருக்கும் ஸ்ரீமான் கோவளைகுடி சிங்கமய்யங்கார் ஸம்ஸ்க்ருத பாடசாலையில் ஸமீபத்தில் நடைபெற்ற இவ்வர்ஷத்திய வித்யார்த்தி ஸம்மாந மஹோத்ஸவத்தில் (Annual Prize Distribution) அக்ராஸநம் வஹித்த சென்னை அரசாங்கத்து மந்திரிகளில் முதல்வராகிய கனம் பாநகல்லு ராஜா ஸ்ரீமான் ராமராயநிங்காரு அவர்கள் தமது ப்ரஸங்கத்தை ஸமஸ்க்ருதத்திலேயே மொழிந்தது மிகவும் புகழத்தக்கது. அதுவருமாறு:—

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] — என்று. இதன் மொழிபெயர்ப்பு:—

அறிஞர்களே! வித்யார்த்திகளே! ஸபையோர்களே! இந்தப் பாடசாலையையும் அதன் உபாத்யாயர்களையும் சிஷ்யர்களையும் பரிசயம் செய்து கொள்வதினால் நான் தன்யனானேனென்று எண்ணுகிறேன். பரீக்ஷைகளில் தேறினவர்களுக்குப் பரிசளித்து பஹுமானிக்க நான் அழைக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், அவர்களாலும் அவர்களுடைய உபாத்யாயர்களாலும் நானே பஹுமானிக்கப்பட்டதாகக் கருதுகிறேன். எப்படியென்றால்? காரணம் சொல்லுகிறேன், காரணங்கள் இரண்டுள. என்னைவிட மிகப்பெரியவர்கள் அமர்ந்திருந்த இந்த அக்ராஸநத்திலென்னை அமரும்படி நியமித்தது முதற்காரணம். இரு

வத் கவிகளால் என் குணத்தை முன்னிட்டு தேவபாஷையினா லலங்கரிக்கப்பட்டுப் போஷணை செய்யப்பட்ட ச்லோகங்களினால் நான்பூஷிதனா யிருப்பது இரண்டாவது காரணம். என்னிடத்தில் ஏதோகுண லேசங்க ளிருக்கின்றனவோ இல்லையோ; ஏதோ இருப்பதாக நிச்சயிக்கப்பட்டு அவை இந்த ச்லோகங்களினால் மிகைபடச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அதுவும் ஸரிதான். ஏனென்றால் நீங்கள் ஸாதுக்கள். பிறரிடத்திலுள்ள பரமாணு ப்ரமாணங்களான குணங்களையும் அதிகப்படுத்திச் சொல்வதே ஸாதுக்களுடைய ஸ்வபாவ மல்லவா? 'பிறர்களுடைய குணங்கள் பரமாணுக்களாயினும் அவற்றை எப்போதும் மலையைப்போல் பெருகிச் சொல்லியும், தங்களுடைய குணங்களைச் சொல்லாமலேயும் இருக்கும் ஸத்துக்கள் சிலர் உளரே' என்று வசநமுண்டன்றோ! என்னுடைய வரவின்போது நீங்கள் ப்ரீதியுடன் செய்ததை யெல்லாம் அறிகின்றேன். அதனால் நன்றியுள்ளவனா யிருக்கிறேன். நன்றியினால் இந்த வந்தன சதகத்தையும் ஸமர்ப்பிவிக்கிறேன். அதை அங்கீகரிக்க வேண்டும். என்னையும் அநுக்ரஹிக்க வேண்டும்.

இந்தப்பாடசாலையைப்பார்த்து மிகவும் ஸந்துஷ்டனானேன். இந்தப்பாடசாலை ச்லாக்யமானது. ஏனென்றால் இதில் திவ்யப்ரபந்தங்களோடு வேதங்களும், காவ்யங்களோடு நாடகங்களும், ஆகம சாஸ்த்ரங்களும் கற்றுக்கொடுக்கப்படுகின்றன வல்லவா!

பரிசுகளை ஜயித்த வித்யார்த்திகளே! நீங்கள் பரீக்ஷைகளில் விசேஷஜயம் பெற்றிருக்கிறபடியால் உங்களுக்குக் களிகூறுகின்றேன். மற்ற வித்யார்த்திகளே! உங்களுக்கும் இந்த ஜீவயாத்ரையில் ஜயம்பெற அநேக அவகாசங்களிருக்கின்றன. ஆதலால் உங்கள் அபிநிவேசங்களைத் தளரவிட வேண்டாம்.

இக்காலத்தில் மதவித்யையும் ஸம்ஸ்க்ருத வித்யையும் அநாதரிக்கப்படுகின்றன. 'என்னலோக விசித்திரம்! த்விஜகுலங்களில் ஜநித்த குமாரர்கள் எல்லாரும் இக்கலியில் ஏ, பி, ஸி, டி, என்று வேதாத்யயநம் துடங்குகிறார்களே! ஹூணர்களை யுபாஸித்து அதற்கேற்ற கர்மங்களை வெகுபக்தியுடன் இடைவிடாமற்செய்து, ஹூணர்களுடைய ஸாரூப்யமாகிற ஸ்வர்க்கத்தை யடைய ப்ரயத்நங்களைச் சிலர் ச்ரத்தையுடன் செய்கிறார்கள்' என்று ப்ரஸித்தமாய்ச் சொல்லப்படுகின்றதே! இந்த நிலைமையில் ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையின் போஷணத்தில் ப்ரயத்நமானது ஏதோ ஓரிடத்தில் ஒரு தடவையில் செய்யப்படுகிறது. ஆதலால் ஆசாரிவர்வர்களுடைய இந்த ப்ரயத்நம் எல்லாராலும் ஆதரிக்கத்தக்கது. இந்த அத்யயநசாலை செழித்தோங்குமாக! வித்யார்த்திகளுக்கு ஜயமுண்டாகட்டும். வித்வான்கள் விஜயம் பெருவார்களாக! 'தங்கள் தர்சனம் மறுபடியும் கிடைக்குமளவும் தாங்கள் நம்மை ஆதரவுடன் ஞாபகத்தில் வைப்பீர்களாக!' — என்று.

ப்ராம்மணபோஜநமும் மடாதிபதிகளும்.

தென்கன்னடம் ஜில்லாவில் உடுப்பி என்னும் க்ஷேத்ரத்தில் ஸ்ரீமத்வாசார்யர் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் திவ்யாலயமொன்றை ஸ்தாபித்திருக்கிறார். அவ்வூரில் மத்வ ஸம்ப்ரதாயத்தினராய் எட்டு மடாதிபதிகளுண்டு. ஒவ்வொரு மடாதிபதியும் முறையாய் இரண்டிரண்டு வர்ஷங்களுக்கு நிர்வாஹகர்களாகவிருந்து ஷை ஆலயத்தின் அலுவல்களை நடத்திவருகிறார்கள். இதில் ஏற்படும் சிலவுகளுக்குக் கோவில் தஸ்தீக் வரும்படிமட்டும் போதுவதில்லை. அந்தந்த மடாதிபதிகள் தந்தம் மட ஐவேஜிகளிலிருந்தும் சிலவு செய்வது வழக்கம். இதற்குப் 'பர்யாயம்' என்று பெயர். 1914௵ முதல் 1919௵ வரையில் நிர்வாஹகராயிருந்த 'சிரூர் ஸ்வாமி' என்பவர் தம் காலத்தில் பர்யாயச்சிலவுகளுக் கென்று ரூ. 440,000 சிலவிட்டிருந்ததில், ரூ. 1,00,000 கோவில் வரும்படிகளில் கிடைத்ததுபோக மீதி ரூ. 40,000 மற்றோர் ஐ மடாதிபதியிடம் கடன்வாங்கி யிருந்தார். கடன் கொடுத்தவர் ஷை சிரூர் ஸ்வாமியின் பேரில் ஷை துகைக்காக சப்ஜட்ஜி கோர்ட்டில் தாவாசெய்து சிரூர் மடத்து ஐவேஜிகளின் மூலமாகத் துகையை வசூல்செய்து கொள்ளும்படியான தீர்ப்புப்பெற்றார்.

அதன்பேரில் இந்த சிரூர் ஸ்வாமி ஹைகோர்ட்டில் அப்பீல் செய்ததில், இறந்துபோன ஸ்வாமி செய்த 'பர்யாய'ச் சிலவுகளில் பெரும்பாகம், ப்ராம்மண போஜநத்துக்கே சிலவாயிருப்பதாலும், ஆரம்பத்தில் சிலநாள்களில் தினம் 10,000 ப்ராம்மணர்க்கும் பிறகு 2,000 ப்ராம்மணர்களுக்கும் ஸமாராதனை செய்யப்பட்டிருக்கிற தென்றும், அப்படி ப்ராம்மண ஸந்தர்ப்பணை செய்ய ஷை மடாதிபதி சட்டபடிக் கட்டுப்படவில்லை யென்றும் இந்த வ்யவஹாரத்தில் ருசுவாகிற தென்றும், மடாதிபதிகள் தங்கள் வரவுக்குத் தக்கபடிதான் சிலவுசெய்ய வேண்டுமென்றும், ப்ராம்மண போஜந விஷயத்தில் அந்த ஸ்வாமி சிக்கனம் செய்திருக்க வேண்டுமென்றும் அபிப்ராயப்பட்டு, இறந்துபோன ஸ்வாமி ப்ராம்மண போஜந விஷயமாகச்செய்த பர்யாயச் சிலவுகள் மடத்து ஸொத்துக்களைக் கட்டுப்படுத்தா தென்று கனம் ஜஸ்டிஸ் க்ருஷ்ணனும் கனம் ஜஸ்டிஸ் ராமேசமும் அபிப்ராயப்பட்டுக் கீழ்க்கோர்ட்டின் டிக்கிரியை மாற்றி, இறந்துபோன ஸ்வாமியின் ஸொந்த ஐவேஜிகள் ஏதாவதிருந்தால் அதன்பேரில்மட்டும் வாதி வஸூல் செய்து கொள்ளலா மென்று தீர்மானித்து விட்டார்கள். — ஸ்வராஜ்யம்.

வேறுபத்திரிகை ஸங்க்ரஹம்.

பெங்களூரில் சென்ற அக்டோபர் மீ'த்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட 'மிதிக்ஸொஸைடியின் பத்திரிகையில் (The Quarterly Journal of the Mythci Society) மாஜி ஹைகோர்ட்டு ஜட்ஜி ஸ்ரீமான் T. V. சேஷகிரி அய்யர் அவர்கள், இந்தியாவில் பலப்ரதேசங்களிற் காணப்படும் ப்ராம்மணரின் தத்கால ஸ்திதியைப்பற்றி ஓர் வ்யாஸம் வரைந்திருக்கிறார். அதிலிருந்து இவை ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகின்றன:—

காச்மீரப்ராம்மணர்—'இவர்களுக்குப் பண்டிதர் என்று பெயர். இங்கு இவர்கள் ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கத்தினரைச் (Depressed Classes) சேர்ந்தவரென்றே சொல்வேன். மஹம்மதிய ஆக்ஷி ஓங்கியிருந்தகாலத்தில் இவர்களுக்கு இந்நிலைமை வந்திருக்கலாம்.. ஆனால் தக்ஷிணதேசத்திற்போல் இந்த ஆகந்தப்ரதேசத்தில் ஜாதி நியமங்கள் ப்ரதானமாகவில்லை. ப்ராம்மணன் பண்டிதனுயும், நிலமுழுபவனுயும், ஜமேதார் வேலை, ஸேவகம் முதலிய ஹீநவேலைகளைச் செய்பவனுயும், க்ஷேத்ரயாத்ரை செய்பவரிடம் நச்சிப்பணம் பிடுங்குகிறவனுயுமிருக்கிறான். காச்மீரத்தைவிட்டு வரும்போது, ப்ராசீன ரிஷிகளின் ஸந்ததியாரிடத்தில் ஒரு விதச் சிறப்பையும் கண்டேனும் என்னும் அபிப்ராயத்துடன் திரும்பினேன்.'

பஞ்சாப் 'இங்கும் ப்ராம்மணனுடைய நிலைமையில் ஓர் ஏற்றத்தையும் காணேம். ப்ராம்மணர்கள் பல ஆபீஸ்களிலும் சப்ராஸிகளாக (சேவகர்களாக) யிருக்கிறார்கள். இது ஸாமான்யம். சிலர் மிக உயர்ந்த பதவிகளிலுமிருக்கிறார்கள். வீடுகளிலும் முண்டுக்களென்று ஹீநவேலைகளைச் செய்து பிழைக்கிறவர்கள் பலர். நடவு, உழவு முதலியவைகளையும் செய்கிறார்கள். சிலர் பௌரோஹித்யமும் நடத்துகிறார்கள் தான். உத்யோகங்களிலிருப்பவர்கள் மிகச்சிலர். ஆனால் பெரும்பாலர் கைத்தொழிலையும் நூல்நூற்பதையும் அநுஸரிக்கிறார்கள். இங்கு ப்ராம்மணர்க்குப் புகழுமில்லை, இகழ்வுமில்லை.'

பீஹார் - ஐக்ய மாகாணங்கள்—'இங்கு ப்ராம்மணரின் நிலைகொஞ்சம் நன்றாயிருக்கிறது. பீஹார் சட்டச்சபை மெம்பரொருவருடன் நான் ஸம்பாஷித்ததில், இந்த ப்ரதேசங்களில் ப்ராம்மணனின் ப்ரஜ்ஞாதிசயம் (புத்திக்கூர்மை) உத்க்ருஷ்டமானதல்லவென்று இப்பொழுதுதான் அறிந்தேன். பஞ்சாபை உத்தேசித்து இங்கு ப்ராம்மணர் அதிக ஆசாரமுடையவர்தான்; வைதிக கர்மங்களை அதிகமாக அநுஷ்டிக்கின்றார்கள் போலும். ஆனால் க்ராமங்களில் பூமியைத்தாமே உழுகிறார்கள். கலப்பையைமாத்திரம் ஸாக்ஷாத்தாகக் கையிற்பிடிக்கக்கூடாதாம். அது சாஸ்த்ரநிஷித்தமான

தால் மண்வெட்டியை எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். நடவு, அருவடை, முதலிய வ்யவஸாயத்தொழில்களைச் சென்னை ப்ரதேசத்து ப்ராம்மணரைப்போல் வெறுக்காமல், ஸஹஜமாய்ச் செய்கின்றார்கள். இவ்விடங்களில் ப்ராம்மணரைவிடக் காயஸ்தர்களே அதிக ப்ராஜ்ஞர்கள்.'

வங்காளம்—'இங்கு ப்ராம்மணர் இன்னும் கொஞ்சம் உன்னதப்பதவியை யடைந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் சென்னையைப்போல் ப்ராம்மணர்தான் கற்றவர் என்பதில்லை. காயஸ்தர்களும் இவர்களும் ஸமானபதவியை வஹிக்கின்றார்கள். ஒரு காலத்தில் குலீந ப்ராம்மணருக்கு விவாஹக்கொல்லையில் மஹத்தான மஹசூல் கிடைத்துக் கொண்டிருந்தது. அந்தத்தசை இப்போது மாறிவிட்டது..............................வக்கீல் தொழிலிலும் மற்ற உயர்தொழில்களிலும் ப்ராம்மணரின் செல்வாக்கு அதிகமில்லையாயினும், இந்திய ஹைகோர்ட்டு ஜட்ஜுகளில் ப்ராம்மணரின் ஸங்க்யை அதிகமாயிருப்பது ஓர் விசேஷம்...'

பம்பாய்—'அநேக ஜில்லாக்களில் ப்ராம்மணரின் ஸ்திதி உயர்ந்ததாகவில்லை. இம்மாகாணம் வ்யாபாரத்தையே ப்ரதானமாக நாடுவதனால், இது ஸம்பாவிதமேயாகலாம். உத்யோகங்களுக்கும், வக்கீல் தொழில் முதலியவைகளுக்கும் இங்கு அதிக மதிப்புக்கிடையாது. வ்யாபாரங்களின் செல்வாக்குத்தான் பலம். ஆனால் 'மஹாராஷ்ட்ரம்' என்னும் பாகத்தின் நிலைமை வேறு. சிவாஜியினுடையவும் பேஷ்வாக்களுடையவும் ஆளுகையில் க்ஷத்ரியர்களுக்குண்டாயிருந்த பஹுமானத்தின் பலனாக இவ்விடத்திய ஸந்நிவேசங்கள் மாறியிருக்கின்றன. பூனாசாஸ்திரி எல்லோரையும் முந்திவிட்டார்; உத்யோகங்களையெல்லாம் கைப்பற்றினர். சென்னை ப்ராம்மணர் ஸம்பாதித்திருக்கும் இதரர் த்வேஷங்களையெல்லாம் இவர்களும் தங்களைச்சுற்றி உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.'

சென்னை—'மதராஸில் ப்ராம்மணர் பல தினுசுகளாயிருக்கிறார்கள். மலையாளத்து நம்பூத்ரிகள் ஓர் அஸாதாரணமான ஸ்தானத்தை வஹிக்கிறார்கள். இவர்களைப்போல் பிறர் விஷயத்தில் கடுமையாயிருக்கும் ப்ராம்மணர் கிடையாது. இவர்கள் மற்ற ஜாதியாரிடம் நடந்து கொள்ளும் ப்ரகாரங்களினால், ஆயிரக்கணக்கானவரைப் பிறமதங்களுக்குத் துரத்திவிட்டார்கள். ஜாதிகர்வத்தில் தஞ்சாவூர் ப்ராம்மணர்கள் இவர்களுக்கு வெகு தூரம்.................தெலுங்கு ப்ராம்மணருக்கும் காவேரிதீரம் மதுரை திருநல்வேலி இவ்விடங்களிலுள்ள ப்ராம்மணருக்கும் ஆசாரபேதம் வெகு அதிகம். மீசை

வைத்துக்கொண்டிருக்கும் நியோகி ப்ராம்மணனுடைய ஆசாரம் ஸரியான திட்டத்துக்கு வரவில்லை என்று கருதப்படுகிறது. தென்கன்னடத்தில் மீன் ப்ராம்மணருக்கு விலக்கல்ல; ஆனால் எல்லாரும் உபயோகப்படுத்துகிறார்களில்லை. தென் ஜில்லாக்களிலுள்ள ப்ராம்மணர் இவரெல்லாரையும் விட வேறுமாதிரியாயிருக்கின்றனர், உயர்தரப்படிப்பில் தமக்கு நிகரில்லாத ஸாமர்த்தியமிருப்பதை ஸ்தாபித்து விட்டார்கள். நம்பூத்ரிகளைவிட இவர்கள் மற்றச்சாதியாரிடம் அதிக தாராளமாகப் புழங்கினாலும், அதிகத்தாராளமுடையவரென்னமுடியாது. வேலைசெய்யும் ஸாமர்த்யம் அதிசயமாகவிருக்கிறது. இந்தியாவில் எங்கு சென்றாலும் வாங்கும் சம்பளத்துக்கு இவர்களைப்போல் உழைப்பவர்களில்லை யென்பார்கள், இவர்களுக்கு வேதம் ப்ரதானமல்ல. வைத்யநாத தீக்ஷிதருடைய ஆசாரகாண்டமே சாஸ்த்ர ஸர்வஸ்வமாகிறது.

'சென்னை ராஜதானிக்கு வெளியில் தீண்டாதே என்னும் மதம் இவ்வளவு தீவ்ரமாகக் காணப்படாது. எனது பீஹார் நண்பர், தம் தேசத்தில் சூத்ரபுரோஹிதனை மட்டமாக நினைப்பதில்லையென்றும், தானும் மற்ற ப்ராம்மணர்களும் மற்றவர் க்ருஹங்களில் பக்ஷணங்களைச் சாப்பிடுவதுண்டென்றும், பக்வான்னாதிகளுக்குத்தான் விலக்கு என்றும் கூறினர். அதனால் அங்கு ஜாதித்வேஷாதிகளில்லை...
ஏன் தென்னிந்தியாவில் மாத்திரம் ப்ராம்மணரின் ஸமூஹவாழ்வு இப்படி அமைந்திருக்கிறதென்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். இங்கு குடியேறிய ப்ராம்மணரின் ஸங்க்யை குறைவாயிருந்ததினால் தமது ஸ்வரூப ஸம்ரக்ஷணார்த்தமாக இப்படி ஒதுங்கியிருந்து வந்தார்களோ? இப்படிச்சொல்வதற்குச் சிறிது ஆதாரம் இருக்கின்றது. ரமேச சந்த்ர தத்தர் (தமது புத்தகத்தில்) தென் இந்தியாவில் ஆர்யரின் ரக்தம் குறைவென்று சூசிப்பிக்கிறார். சென்னைப்ராம்மணர் கலப்புஜாதியாரென்று வ்யஞ்சிப்பிக்கின்றார்போலும்! ப்ராம்மணர், தாம் உத்க்ருஷ்டரென்று தற்புகழ்ச்சி கொள்வதற்கு இது காரணமாகலாம். புதிதாய் ஒரு மதத்திற்சேர்ந்தவனுடைய ஆவேசமும், மிச்ர ஜாதியாகப்பிறந்தவன் தான் பரிசுத்தபிறவியை யுடையவனென்று ஸ்தாபிக்கப் பாடுபடுவதும், நாம் கேளாத ஸித்தாந்தங்களல்ல. இப்படிச்சொல்வதினால் எனது நண்பர்களுக்கு அதிக ஆத்திரத்தை உண்டுபண்ணமாட்டேனென்று நம்புகிறேன்.'

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

பரதேவதா பாரமார்த்யம். *

'[illegible] ॥'

அனாதிகாலமாக கர்மவாஸனையினால் ஸம்ஸரித்துக்கொண்டிருக்கிற நாம் இனி ஸம்ஸார பந்தத்தை நீக்கி அடையவேண்டிய புருஷார்த்தம் எது என்று ஆலோசிக்க வேண்டியது ஆவச்யகமாகையால் அந்த விஷயம் வேதரூபமான சப்தப்ரமாணத்தைக் கொண்டே ஆராயவேண்டியது. அப்படி ஆராயுங்காலத்தில் 'தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம் ஸதா பச்யந்தி ஸூரய:' என்றும், 'தே ஹ நாகம் மஹிமாந: ஸசந்தே | யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ் ஸந்தி தேவா:' என்றும், சொல்லுகிறபடியே அப்ராக்ருதமான ஸ்ரீவைகுண்ட லோகத்தில் ஸ்ரீபூமி நீளா ஸமேதனாய் அநந்த கருட விஷ்வக்ஸேநாதிகளோடு எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனை அநுபவித்துக கொண்டிருக்கிற நித்யஸூரிகளைப் போலே நாமும் அனுபவிக்க வேண்டியிருக்க, அநாதி கர்மப்ரவாஹத்தினால் அந்த அநுபவத்தை யிழந்திருக்கிறோம். என்பதை அறியவேண்டும். இந்த அநாதியான கர்மரூப விரோதியைக் கழிக்க வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட உபாயங்கள் இரண்டு. அவைகளாவன:—

கர்ம ஜ்ஞானங்களை உதவியாகவுடைய பக்தியோகமும் ப்ரபத்தி யோகமும். இப்படிவிதித்த உபாயங்களில் பூர்ணஜ்ஞான சக்திமான்களுக் கல்லது பக்தி யோகத்தில் அதிகாரமில்லாமையால் அகிஞ்சநர்களான நமக்கு ப்ரபத்தி யோகத்தில் அதிகார முண்டாயிற்று. இப்படிப் பகவதநுபவத்தில் ருசிபிறந்து அதுநிலைநிற்க வேண்டுமானால் இதர விஷயங்களில் வைராக்ய முண்டாக வேண்டும். நம்மாழ்வார் திவ்யஸூக்திகளில் 'சாமாறும் கெடுமாறும்' முதலான பாசுரங்களை இங்கு அநுஸந்திப்பது.

இப்படி இதர விஷயத்தில் வைராக்யமும் ஸம்ஸார நிவ்ருத்தியில் ஆசையும் உண்டாயினும் பரதேவதா நிச்சயமில்லாதபோது 'உன்னித்துமற்றொரு

* குறிப்பு.—இந்த வ்யாஸம் கோயமுத்தூர் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின் ஓர்ஸங்கத்தில் இந்த ஸ்வாமிசெய்த உபந்யாஸத்தின் சுருக்கம். இதில் உதாஹரிக்கப்பட்ட ப்ரமாணங்களின் அர்த்தங்கள் முதலியவை அடுத்த ஸங்கத்தில் விரிவாய் உபந்யஸிக்கப்பட்டன வென்று அறிவிக்கப் படுகின்றது.—பத்திராதிபர்.

தெய்வம் தொழாளவனை யல்லால்', என்கிறபடியே 'பரமைகாந்தித்வ மில்லாமையாலும் பரமைகாந்திக்கல்லது வ்யதயாநமன்றி மோக்ஷம் கிடையாமையாலும்' அதற்காகப் பரதேவதா நிர்ணயம் ஆவச்யகம். இந்த விஷயங்களை '[illegible] த்ரய்யந்தே [illegible] ஸ்ரீநாராயணோ ந꞉ பதிரகிலதநுர் முக்திதோ³ முக்தபோ⁴க்³ய꞉ ||' என்று ஸ்ரீதேசிகன் அருளிச்செய்த பரதேவதா பாரமார்த்ய அதிகாரத்திற்கண்டு கொள்வது. '[illegible]' முதலான உதாஹரணங்களெல்லாம் ஸ்ருதிஸ்ம்ருதி வசனங்கள் ஆழ்வார் திவ்யஸூக்திகள் முதலான ஸம்வாதங்களினால் நிரஸ்தங்கள். ப்ருஹ்மருத்ராதிகளுக்கு மோக்ஷப்ரதத்வம் இல்லை இவர்கள் பகவானால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டவர்கள். கர்மவச்யர்கள்; பகவானுடைய விபூதிகள்; பகவானை ஆராதித்துத் தந்தாம் பதங்களைபெற்றவர்கள். பரதேவதையாக சங்கிதரான இவர்களுக்குப் பகவானோடு ஸாம்யமும், ஐக்யமும் கூடாது. இவ்விஷயங்களெல்லாம் 'வேதா³பஹாரகு³ருபாதகதை³த்யபீடா³த்³யாபத்³விமோசநமஹிஷ்ட²ப²லப்ரதா³நை꞉ | கோ வா ப்ரஜாபஶுபதீ பரிபாதி கஸ்ய பாதோ³த³கேந ஸ ஶிவ꞉ ஸ்வஶிரோத்⁴ருதேந ||' என்றும், 'க꞉ ஶ்ரீ꞉ ஶ்ரிய꞉ பரமஸத்த்வஸமாஶ்ரய꞉ க꞉ புண்ட³ரீகநயந꞉ புருஷோத்தம꞉ க꞉ | கஸ்யாயுதாயுதஶதைககலாம்ஶகாம்ஶே விஶ்வம் விசித்ரசித³சித்ப்ரவிபா⁴க³வ்ருத்தம் ||' என்றும் சொல்லப்பட்ட ச்லோகங்களையும் அவற்றிலுள்ள அர்த்த சரித்திரங்களையும் வாசித்துத்தெளிய ப்ராப்தம். இப்படிப் பரதேவதா நிர்ணயம் ஸ்பஷ்டமாக ஸுலபமாகச் செய்யலாயிருக்க அதை தெளிந்து பரமபலமான ஸம்ஸார நிவ்ருத்தி பூர்வகமான ப்ருஹ்மாநுபவத்தை யடைய பகவத் ப்ரபத்தியை யநுஷ்டிக்க வொட்டாதொழிக்கிறது ப்ராசீந பாப விசேஷமென்று ஸ்ரீகீதையில் 7 - வது அத்யாயத்தில், 'ந மாம் து³ஷ்க்ருதிநோ மூடா⁴꞉ ப்ரபத்³யந்தே நராத⁴மா꞉ | மாயயாபஹ்ருதஜ்ஞாநா ஆஸுரம் பா⁴வமாஶ்ரிதா꞉ ||' என்கிற ச்லோகத்தில் கீதாசார்யன் பாபிகளின் தாரதம்யத்தையும் பாபி, பாபிஷ்ட, பாபிஷ்டதர, பாபிஷ்டதம, என்கிற நான்குபிரிவுகளாக எடுத்துக்காட்டிய ப்ரகாரங்களையு மறிந்து ஆஸ்திகர்கள் பரதேவதா நிர்ணயம் பண்ணக்கடவர்கள்.

சுண்டப்பாளையம் வெ. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்.

மதத்துக்குத் திரும்புகிறவர்கள்.

சென்ற புரட்டாசி மாதத்திய ஸஞ்சிகையில் வெளிவந்திருக்கும் "பண்டிதமண்டலிக்கு ஓர் விஜ்ஞாபநம்" என்கிற ஒரு சிறு வியாஸத்தைப் பார்க்கமிகவும் ஆச்சரியமாகவிருக்கிறது. தீபிகை பத்திராதிபர் சென்ற ஆவணிமாதத்திய ஸஞ்சிகையில் முதலில் பிராமணனாயிருந்து கிறிஸ்தவ மதத்துக்குப் போனவன் ஒருவனை ச்ருங்கேரிமடத்துக்கு ஸ்ரீசங்கராச்சாரியர் ஸ்வாமியின் அநுமதியின்பேரில் மறுபடியும் ஹிந்துமதத்துக்கு சேர்த்துக்கொண்டார்கள் என்றும், அதேமாதிரி நம்மவரும் லௌகிகர்கள் வைதிகர்கள் உள்பட இவ்விஷயத்தில் ஊக்கம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்றும் எழுதியுள்ளார். இதனால் இப்படி நம்மதத்திலிருந்து வேறுமதத்தைச்சார்ந்த பதிதனொருவனை மறுபடியும் நம்மதத்தில் சில விஹிதமான ப்ராயச்சித்தங்களை முன்னிட்டுச் சேர்த்துக்கொள்ளுவது நியாயம் என்பது பத்திராதிபரின் அபிப்பிராயம் என்பதில் ஸந்தேகமேயில்லை.

நம்மதத்தைக் கடந்து பிறமதத்தை அவலம்பித்த பதிதனொருவனை நாம் மறுபடியும் சேர்த்துக்கொள்ளலாமா என்கிற பர்யாலோசனையில், மற்றவைதிக விஷயங்களைப்போல, ப்ரமாணத்தையே நாம் ஆச்ரயிக்க வேணும். அது லௌகிகமா அல்லது அலௌகிகமா என்னும் சர்ச்சை பொருந்தாது. இது மற்ற வைதிகாசாரங்களைப்போல ஸ்ம்ருதிகளைக்கொண்டே விசாரிக்கப்படவேண்டும். ஸ்ம்ருதிகளில் மநுஸ்ம்ருதியே ப்ரமாணதமமென்பது ஆஸ்திகரனைவராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட விஷயம். '[illegible]' என்றல்லவோ நம் தேசிகனின் திருவுள்ளம்.

அக்ருத்ய கரணங்களின் பலன்களை நிரூபிக்குமிடத்தில் 'ஸ்வேப்⁴ய꞉ ஸ்வேப்⁴யஸ்து கர்மப்⁴யஶ்ச்யுதா வர்ணா ஹ்யநாபதி³ | பாபாந் ஸம்ஸ்ருத்ய ஸம்ஸாராந் ப்ரேஷ்யதாம் யாந்தி ஶத்ருஷு ||' (பிராமணன் முதலிய நான்கு வர்ணத்தாரும் தன்தன் கர்மாநுஷ்டானங்களைச் செய்யாமல் ஆபத்தில்லாத காலத்திலும் உபேக்ஷித்துப் பதிதர்களாகிறார்களே அவர்கள் மிகவும் பாபர்களான அநேக ஜன்மங்களையெடுத்துத் தங்கள் சத்துருக்களுக்கு வேலைசெய்து பிழைப்பார்கள்) என்றும், 'தாமிஸ்ராதி³ஷு சோக்³ரேஷு நரகேஷு விவர்தநம் | அஸிபத்ரவநாதீ³நி ப³ந்த⁴நச்சே²த³நாநி ச ||' (அந்த தாமிஸ்ரங்கள் என்று சொல்லப்படுகிற காடாந்தகாரமே குணமாயுள்ள கோரமான நரகங்களில் சுழன்றும், குரூரமான முனையுடைய கத்திகளின் காட்டில் ஸஞ்சாரம் பண்ணியும், யமபடர்களால் கட்டுண்டும், யமபடர்

களால் வெட்டப்பட்டும் அநேகவிதமான துன்பங்களை யனுபவிக்கிறார்கள்) என்றும் மனு சொல்லியிருக்கிறார். மேலும் ‘[illegible]’ (கேவலம் தமோகுண பூர்ணர்களாயும், தர்மங்களின் ப்ரமாணங்களை யறியாதவர்களாயும் (அதாவது இன்னபாபத்துக்கு இன்ன ப்ராயச்சித்தம் ந்யாய்யம் என்று அறியாத மூர்க்கர்கள் என்று வியாக்கியாதாக்களின் அபிப்ராயம்) இருக்கிற மூட்டாள்கள் தர்மத்தை அதர்மமாகவும், அதர்மத்தை தர்மமாகவும் விதிப்பார்களேயாகில (அதாவது சில பாபங்களுக்கு ப்ராயச்சித்தமிருக்கச்செய்தேயும் இல்லையென்றும், ப்ராயச்சித்தமில்லாத பாபங்களுக்கு இருக்கிறதென்றும் விதித்தால், என்று வியாக்யாதாக்களின் தாத்பர்யம்) அந்தப்பாபமானது நூறுபங்கு அதிகமாக விருத்தியடைந்து அப்படி விதித்தவர்களை அடையும் என்றும் இந்தமாதிரி அநேக வசநங்களால் ப்ராயச்சித்தமிருந்து அதை அநுஷ்டித்தால் கடைத்தேறலாம் என்கிற பாபங்களுக்கு ப்ராயச்சித்தங்களில்லையென்பார் அவைதிகர்களாயும் பாபிகளாயுமாவார்கள் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். ச்ரோர்த்ரியனுடைய முக்கிய கிருத்யங்களில் பாபம் செய்தவர்களை ப்ராயச் சித்தங்களாய் புநிதர்களாகச் செய்வது ஒன்று என்பதை இங்கு முதலில் வற்புறுத்துகிறேன். அப்படிச் செய்யாவிட்டாலும், விபரீதமாய்ச் செய்தாலும் மேற்சொல்லியபடி ப்ரத்யவாயமே ஸித்திக்கும் என்பதையும் வற்புறுத்துகிறேன்.

‘[illegible]’ ॥ என்று ஆரம்பித்து பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளாத (இது வியாக்கியாதாக்களின் அபிப்ராயம்) பதிதனுக்கு ப்ரேத தர்பணாதிகளையும் [illegible]திகளையும் செய்துவிடும்படி ஜ்ஞாதி பந்துக்களுக்கு விதித்துவிட்டுப் பிறகு பின்வருமாறு எழுதுகிறார் மனு. ‘[illegible]’ (பதிதன் விதிப்படி ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொண்டபின்பு அவனுடைய ஜ்ஞாதி பார்தவர்களனைவரும் அவனுடன் புண்ணிய ஜலத்தில் ஸ்நாநம் செய்து ஜலம் நிறைந்த புதுக்குடத்தை ஜலத்தில் போடவேண்டும்) பிறகு ‘[illegible]’ ॥ (அவனும் (பிராயச்சித்தம் செய்துகொண்ட பதிதனும்) அந்தக்குடத்தை ஜலத்தில் போட்டுவிட்டு தன்வீட்டுக்குப் போய் தான் ப்ரஷ்டனானது முதற்கொண்டு செய்யப்படாமலிருக்கிற ஜ்ஞாதி காரியங்களை (அதாவது [illegible] முதலிய காரியங்களை) ச்செய்யவேண்டியது)

என்றும் விதித்திருக்கிறார். ஆகையால் பதிதனுக்கு ப்ராயச்சித்தம் உண்டு என்பதும், அதைப் பண்ணிக்கொண்டபிறகு அவனுக்கு வைதிகமான ச்ரௌத ஸ்மார்த்த ஆசாரங்களில் அந்வயம் உண்டென்பதும் விசதமாயிற்று. மேலும் ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொண்டு சுத்தியை யடைந்தவர்களை ஒருபொழுதும் நிந்திக்கக்கூடாது என்பதை ‘[illegible]’ என்று உறுதியாய் விதித்தார்.

இவர்களுக்கு எவ்விதமான ப்ராயச்சித்தங்கள் விதேயங்கள் என்னுமிடம் ‘[illegible]’ அதாவது சாஸ்த்ர ப்ரகாரம் உச்சரிக்கவேண்டிய காயத்ரீயை பிராமணன் எந்த காரணத்தினாலாவது உச்சரிக்காது விட்டுவிட நேர்ந்துவிட்டால் மூன்று க்ருச்சிரங்களை (அதாவது விதித்திருக்கிற ‘[illegible]’ முதலியன) ச்செய்து மறுபடியும் உபநயநம் செய்விக்க வேண்டியது.) ‘[illegible]’ ஸ்வ வர்ணாச்ரம நித்யநைமித்திக கர்மங்களை விதிப்படி செய்யாமலும், ப்ராமண்ணியத்துக்கு விரோதமான கர்மங்களைச் செய்தும் பிராமண்ணியத்தையே யிழந்த பிராம்மணர்க்கு அவர்கள் ப்ராயச்சித்தத்தை பண்ணிக்கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்பினால் மேல் கண்டபடியே செய்விக்கவேண்டும். அதாவது மூன்று கிருச்சிரங்களும் புனருபநயநமும் என்றும் விதிக்கப்பட்டது. மேலும் ‘[illegible]’ ॥ (ஸ்வஜாதியை யிழந்து போகும்படியான துஷ்கர்மங்களை பிராமணன் புத்தி பூர்வமாகச் செய்தால் [illegible]த்தை அநுஷ்டிக்க வேண்டியது. அபுத்தி பூர்வகமாகச் செய்தால் [illegible]க்க வேண்டியது) என்றும் மனு விதித்தார். இவ்விடத்தில் விதிக்கப்பட்ட ப்ராயச்சித்தங்கள் எல்லாம் பொதுவாக விதிக்கப்பட்டவை. புனருபநயநம் முதலானதை அவர் அவர்கள் ஸூத்ரங்களின் ப்ரகாரம் விஸ்தாரமாய் அநுஷ்டிக்கவேண்டியது முறை. இவ்விஷயத்தில் ஒரு அதிவாதமுண்டு. அதாவது, ஸ்ம்ருதியில் நிஷேதிக்கப்பட்ட சில காரியங்களைச் செய்வதினாலேயே பதிதனாகிறான். இவ்விதிகளெல்லாம் அவ்வித பதிதனுக்கேயன்றி கிறிஸ்தவ மகம்மதிய மதங்களுக்குப் போனவனுக்காக விதிக்கப்பட்டவை யன்று—என்று,

ஸ்ம்ருதிகளில் பாதித்ய தோஷமானது கோமாம்ஸம், ஸுராபானம் முதலிய அபக்ஷ்யபக்ஷணங்களாலும் சண்டாளஸ்திரீ ஸங்கமம் முதலிய பாஹ்ய ஜாதிஸம்ஸர்க்கங்களாலும் இன்னும் கோஹத்தி முதலிய அக்ருத்ய கரணங்களாலும் உண்டாகிறது என்பதில் ஸந்தேஹமில்லை. இவைகளில் சிலவைகளைக்குறித்து ஸ்ம்ருதிகளுக்குள் பரஸ்பரபேதமிருப்பினும் பொதுவில் எல்லாம் த்விஜனுக்கு மாம்ஸாதி போஜனத்தாலும், சண்டாளாதி ஸம்ஸர்க ஸஹ போஜனங்களாலும் பாதித்யம் உண்டாகிறது என்பதில் ஸந்தேகமில்லை. பிராம்மணஜாதியிலிருந்து, கிறிஸ்தவ மதத்தைச் சார்ந்து விட்டால் அவன் செய்கிற காரியங்கள் இப்பேர்பட்டவைதான். இதாலும், அத்யயனமில்லாமையாலும் அவன் ப்ராம்மண்யத்தை இழந்து பதிதனாகிறான். ஆகையால் அவன் ஸ்வகர்மத்தாலேயே பதிதன் ஆகிறான். அவனுக்கு (பதிதனுக்கு) விதிக்கப்பட்ட ப்ராயச்சித்தங்களைச்செய்து அவனை மறுபடியும் பிராம்மண்யத்தை அடையும்படி செய்யவேண்டியது நம்மகடமை. எல்லாவித ப்ராயச்சித்தங்களையும் க்ரமமாய் விதித்துவிட்டுக் கடைசியில் '[illegible]' என்றும் விதித்தார். அதாவது தனியாய் ப்ராயச்சித்தம் விதிக்கப்படாத பாபங்களுக்கு, அந்தப்பாபம் செய்தவனுடைய சக்தியையும் அதனால் வரும் பாபத்தையும், முதல் தரம், இரண்டாம்தரம் என்பதையும் யோசித்து அந்தப்பாபம் நீங்கும்படி ப்ராயச்சித்தம் விதிக்கவேண்டியதென்று இப்படி மனுவே பூர்ண அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறார். சாஸ்த்ரத்துக்கு விரோதமில்லாமல் ச்ரோத்ரிய ப்ராம்மணர்கள் இந்த அதிகாரத்தை செலுத்த வேண்டும் என்று ஒன்று தான் நிர்ப்பந்தம்.

(இன்னும்வரும்)

ஸ்ரீரங்கம். எம். எஸ். க்ருஷ்ணமாசார்யர்,

ஹைகோர்ட்டு வக்கீல்,

ஹரி: ஓம்.

ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரார்த்தஸங்க்ரஹ:.

[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரய ஸாரார்த்த ஸங்க்ரஹம்.

2-வது த்வயாதிகாரம்.

ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷரத்தினால் சிக்ஷிக்கப்பட்ட தன்ஸ்வரூப பரஸ்வரூபங்களையுடைய (அதாவது தன்னுடையவும் ஈச்வரனுடையவும் ஸ்வரூப பேதங்களை யறிந்த) அதிகாரிக்குச் செய்பவேண்டியதான உபாயத்தை அப்படி அநுஷ்டிக்கப்பட வேண்டியவைகளான அர்த்தங்களை ப்ரகாசம் செய்து அம்முகத்தால் விசதமாக்கிக்கொண்டு, ஸித்தோபாயனாயிருக்கும் பகவானுக்கு உபாயதசையிலும் உபேயதசையிலும் உபயுக்தமான விசேஷணமாய் ஸஹதர்மசாரிணியான (தன்னோடு ஒருமனதாய் சரணாகதி தர்மத்தை நடத்துகிற) பெரிய பிராட்டியின் ஸாம்பந்தத்தையும். வெளிப்படுத்திக்கொண்டு இருக்கும் சரணாகதி மந்த்ரமானது மூலமந்த்ரத்தின் அர்த்தத்தை விசதமாகக் காட்டும்பொருட்டு வ்யாக்யாநம் பண்ணப்படுகிறது. இந்த மந்த்ரம் மூலமந்த்ரத்துக்கு வ்யாக்யாநரூபமாக விருப்பது, அர்த்த ஸ்பாவத்தினாலும், பகவச் சாஸ்த்ரத்தில் 'சரணாகதி மந்த்ரம் மூலமந்த்ரத்தை அநுபந்தித்திருக்கும் (ஒட்டியிருக்கும்)' என்று உபபாதிக்கப் பட்டிருப்பதினாலும் அறியப்படுகிறது. இந்த மந்த்ரமானது பூர்வ உத்தரகண்டங்களினால் மூறை

[illegible]

[illegible]

[illegible]

யே உபாயம் உபேயம் என்கிற இரண்டு அர்த்தங்களையும் ப்ரகாசப்படுத்துவதினால், இது த்வயம் என்று ஆசார்யர்களால் சொல்லப்படுகிறது. இதுக்கு (இதன்) மந்த்ரமாயிருக்கும் தன்மை பகவச்சாஸ்த்ரங்களில் விஸ்தாரமாக அநுஸந்திக்கத்தக்கது.

அதில் ஸ்ரீசப்தத்தால் 'ஸகல தோஷங்களையும் நாசம் செய்கிறாள்; ஜகத்தை யெல்லாம் கல்யாண குணங்களினால் நிரப்புகிறாள்; ஸகலர்களாலும் நித்யமாக ஆச்ரயிக்கப்படுகிறாள்; பரம்பதம் என்னப்பட்ட ஸர்வேச்வரனை யடைந்திருக்கிறாள்; என்றர்த்தமுள்ள ப்ரமாணங்களின் பலத்தினால், லக்ஷ்மீயானவள் ஆச்ரிதருடைய தோஷங்களை நிவர்த்திப்பவள்; அவர்களுடைய குணங்களைப் பக்குவம் செய்கிறவள்; அவர்களால் புருஷகாரமாக ஆச்ரயிக்கப்பட்டவளாய் அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் தானும் அந்தப்பகவானையே ஆச்ரயித்துத் தானு மவனோடு ஸஹதர்ம சாரிணியா யிருக்கிறவள்;' என்று சொல்லப்படுகிறாள். 'ஸ்ரீ' சப்தார்த்தமானது 'கேட்கிறாள்', 'கேட்கச் செய்கிறாள்' என்று நிர்வசநம் பண்ணப்படுகிறது. ஆச்ரிதருடைய ஆர்த்த த்வநியைத் தானும் கேட்டு அவர்களை ரக்ஷிப்பதற்காக அந்த த்வநியைப் பகவானையே கேட்கும்படி செய்கிறாள் என்றர்த்தம்.

இங்கு ஏற்கனவே புருஷகாரமா யிருக்கும் லக்ஷ்மியை உபாயமாயிருக்கும் பகவானுக்கு விசேஷணமாக அங்கீகரிப்பதினால் உபாயம் இரண்டா

[illegible]

[illegible]

குமே என்று ஆக்ஷேபிக்கக் காரணமில்லை. ஏனெனில் விசேஷணமும் விசேஷ்யமும் ஸ்வரூபத்தால் வெவ்வேறாயிருப்பினும், விசேஷணத்துடன் கூடிய வஸ்து ஒன்று என்பதும் விசேஷ்யவஸ்துவே ப்ரதான மென்பதும் ப்ரஸித்தமாகையினால். உத்தர கண்டத்தில் (பிற்பாதியில்) லக்ஷ்மியை விசேஷணமென்று ஒப்புக்கொண்டபோதிலும் உபேயம் இரண்டென்பது இல்லையென்று நீங்களே ஒப்புக்கொள்ளுகிறீர்களல்லவா? அப்படியே பூர்வகண்டத்திலும் (முற்பாதியிலும்) உபாயம் இரண்டென்பதில்லை.

இங்கு 'மத்' என்னும் உருபால் எப்பொழுதும் கூடியிருத்தல் முதலிய வர்த்தங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. கடுகளவும் எந்தக்காலத்திலும் பகவத் ஸ்வரூபத்தில் ஸஹதர்மசாரிணியான பிராட்டியின் ஸம்பந்தமில்லாமை ப்ரமாணத்தினால் கடப்படாதல்லவா? ஆகையினாலே தான் திருவில்லாத் தெய்வமே ப்ரும்மமென்னும் வாதத்தை நம்மதம் கண்டிப்பது. பரப்ரும்மத்தின் ஸ்வரூபத்தைப்பற்றிய பகுத்தறிவு லக்ஷ்மிக்கு இருப்பிட மென்பதினாலன்றோ ஸ்ரீபாஷ்யகார ராலேயே நிர்ணயிக்கப்பட்டது! 'ஓ! ப்ராம்மணோத்தமரே, எப்படி விஷ்ணு ஸர்வத்திலும் வ்யாபித்திருக்கிறாரோ அப்படியே தானிவளும்', 'இவள் விஷ்ணுவை விட்டுப் பிரியாதவள்; தோஷரஹிதையாயிருப்பவள்'; 'ஸூர்யனைவிட்டு காந்தியானது எப்படிப்பிரியாததோ, அப்படியே நானும் ராகவனை விட்டுப்பிரியாதவள்'; 'ஓ தாயே, சராசரங்களடங்கிய இந்த ஜகத்தானது, உம்மாலும் விஷ்ணுவினாலும் வ்யாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது'; 'பசிதாகம் முதலியவைகளினால் விகாரமடையாததும், மண்ணும் விண்ணும் ஆகிய அளவற்ற மஹாவிபூதிகளையுடைய

𑌵𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀’, ‘𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌘𑌵𑍇𑌣𑌾𑌹𑌂 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾 𑌯𑌥𑌾’, [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌶𑌤𑌮𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑍇𑌯𑌮𑍍.

𑌨𑌾𑌰𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤 𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋𑌪𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 । 𑌤𑍇 𑌚 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌵 𑌸𑍌𑌶𑍀𑌲𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌲𑍍𑌯 𑌸𑍌𑌲𑌭𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌶𑌬𑍍𑌦𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌨𑌾𑌰𑌶𑌬𑍍𑌦𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌯𑌨𑌮𑌾𑌧𑌾𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌰𑌶𑌬𑍍𑌦𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 [illegible] । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇:— 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌪𑌰𑌦𑍁𑌃𑌖𑌨𑌿𑌰𑌾𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌾 𑌦𑌯𑌾 । [illegible]

தும் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமுமான ப்ரும்மம் என்னப்பட்ட யாதொருரூபமோ’ (அதிலும் லக்ஷ்மீ சேர்ந்திருக்கிறாள் என்று ச்லோகத்தின் முடிவு); என்றர்த்த முள்ளவைகளான நூற்றுக்கணக்கான ப்ரமாணங்கள் இங்கு அநுஸந்திக்கத்தக்கவைகள்.

நாரசப்தத்தினால் ஆச்ரிதரை ஸம்ரக்ஷிப்பதற்குபயுக்தங்களான குணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. அவை தான், காருண்யம், ஸ்வாமித்வம், ஸௌசீல்யம், வாத்ஸல்யம், ஸௌலப்யம், ஜ்ஞானம், சக்தி, முதலியவை. நாரசப்தத்தால் சொல்லப்படுகிற பகவானோடு சேர்த்தியால் அக்குணங்கள் நாசப்தத்தால் சொல்லப்படுகின்றன. அவைகளுக்கு அயனம், அவைகளுக்கு ஆதாரம் என்றர்த்தம். ப்ரபஞ்சம் முழுவதும் நாரசப்தத்திற்கு அர்த்தமாக இருந்தபோதிலும் அவ்வளவுமட்டில் அர்த்தமாக சொல்லாது, அவை ரக்ஷணத்துக்கு உபயுக்தங்களான குணங்களாகையாலென்றறியத் தக்கது. அவைகளின் ஸ்வரூபம் விளக்கப்படுகிறது. எங்ஙனேயென்றால்:—தன் ப்ரயோஜனத்தையபேக்ஷிக்காமலே பிறருடைய துக்கத்தைப்போக்க விரும்புவது யதையெனப்படும். பிறர் துக்கப்படும்போது தானும் துக்கிப்பதுதான் தயை

(இன்னும்வரும்)

கார்யதர்சியின் விஜ்ஞாபனம்.

ஸபையின் 12-வது வார்ஷிக மஹாஸங்கம்.

சென்ற மீ௳ ஸஞ்சிகையில் 39-வது பக்கத்தில் ‘ஸபையின் 12-வது [illegible] மஹாஸங்கம்’ என்னும் தலைப்பின் கீழ் திருக்குடந்தையில் ‘ஷை மஹாஸங்கம் வருகிற மார்கழி மீ௳ த்தில் நடைபெறும்’ என்று விஜ்ஞாபனம் செய்தேன்.

சென்றவருஷம் திருக்குடந்தையில் மஹாஸங்கத்திற்கு நல்வரவு அளித்த கமிட்டியாருடைய கார்யதர்சியிடமிருந்து வரலான 17-11-22-ம் உயின் கடிதத்தில் ஷை கமிட்டியார் தங்களுடைய அடியில் குறித்த தீர்மானத்தை நமது ஸபையின் நிர்வாஹகமிட்டியாருக்கு அறிவிக்கும்படி நியமித்ததாக எழுதுகிறார்:—

‘சென்னை ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்தஸபையின் நாளது வார்ஷிக மஹாஸங்கம் இவ்விடத்தில் நடக்கும் விஷயத்தைக் குறித்த கடிதங்கள் படிக்கப்பட்டன.

தீர்மானம்.

சென்ற வார்ஷிக மஹாஸங்கத்தில் ஆஹ்வானம் செய்ததை வெகுகால தாமதத்தின் பேரில் ஏற்றுக்கொண்டதை உத்தேசித்து இந்தவருஷம் மஹாஸங்கம் இவ்விடத்தில் கூடுவதற்கு நமக்கு இருக்கும் ஸ்வல்பகாலத்துக்குள் அவசியமானவும் திருப்திகாமானவும் ஏற்பாடுகள்செய்ய ஸாத்தியப்படாதென்கிற விஷயத்தை கமிட்டியார் சோகிக்கிறார்கள் என்றும், அந்த பிரகாரம் ஸபையின் கார்யதர்சிக்குத் தெரியப்படுத்துவதென்றும் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள்.

(கையொப்பம்) என். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார.

(ஸரியான நகல்) அத்தியக்ஷர்.

(கையொப்பம்) எம். ஆர். ஸ்ரீநிவாஸாச்சாரி, கார்யதர்சி.

ஷை தீர்மானத்தைத் தெரிவிப்பதற்கு முன் நடந்த கடிதங்களின் விவரத்தை விஜ்ஞாபனம் செய்யவேண்டியது அவசியமென்று அடியேனுக்குத் தோன்றுவதால் அதை விவரிக்கிறேன்.

22-7-22 ல் ஸபையின் எக்ஸிகியூடிவ் போர்ட் மெம்பர்களின் அரை வருஷக்கூட்டம் அந்த மீ௳ 29-ம் ௳தியில் கூடுமென்றும் அந்தக்கூட்டத்தில் ஆலோசிக்கப்படும் விஷயங்களில் முதல் விஷயம் ‘12-வது வார்ஷிக மஹாஸங்கம் எவ்விடத்தில் கூடுவது என்பதையும் அத்தியக்ஷராய் யாரை ஏற்படுத்துகிறது என்பதையும் பற்றி’ என்று நோடீசு மூலமாய் தெரிவிக்கப்பட்டது. இந்த நோடீசு ஸ்ரீ. உப. ராவ்பஹதூர் என். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐய்யங்காரவர்களுக்கும் இன்னும் 45-எக்ஸிகியூடிவ் போர்ட் மெம்பர்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டது. அது விஷயத்தைக்குறித்து ஸ்ரீ. உப. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார்ரிடமிருந்து யாதொரு கடிதமும் வாராததால் அக்டோபர்மீ

16 தியில் ஸபையின் கார்யதர்சியான நான் ஸபையின் ஹெட்டிங்குபோட்ட கம்தாசியிலேயே ஸ்ரீ. உ.ப. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்காருக்கு சென்றவருஷத்திய மகாஸங்கத்தில் ஆஹ்வானம் செய்த விஷயத்தில் மறுபடி அவரிடமிருந்து ஆஹ்வான பத்திரிகை வராததினால் அந்த ஆஹ்வானத்தையே இந்த வருஷத்திய மஹாஸங்கத்திற்கு ஆஹ்வானமாக பாவிக்கிறதா என்று எழுதினேன். அதற்கு ஜவாபு உடனே கிடைக்காததால் அக்டோபர்மீ 21 ம்தேதியில் தீபிகையில் 12-வது வார்ஷிக மஹாஸங்கம் எவ்விடத்தில் நடைபெறும் என்பதை பிரசுரம் செய்யவேண்டியிருப்பதால் உடனே பதிலை எதிர் பார்க்கிறேன் என்று ஒரு கார்டு எழுதினேன். அதின்பேரில் சென்ற வருஷத்திய ஸத்காரஸபையின் காரியதர்சிகளில் ஒருவரான ஸ்ரீ. உப. எம். ஆர். ஸ்ரீனிவாஸாச்சாரியர் 22 - 10 - 22 ல் ஸத்காரசபை புதன்கிழமை கூடுவதாயும் அதின் தீர்மானத்தைப் பின்னடி தெரிவிப்பதாயும் கடிதமும் வரும் என்றும் கார்டு எழுதினார். அக்டோபர்மீ 23 ம்தேதியில் ஸ்ரீ. உப. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார் அடியேனுடைய கடிதத்தில் ஸ்வத: தான் ஆஹ்வானம் செய்ததாகப் பிசகாக பாவித்து எழுதினேனென்றும், அப்படியல்ல ஸத்காரஸபையின் அக்கிராஸனாதிபதியாகத்தான், தான் ஆஹ்வானம் செய்தது என்றும், சென்ற மஹாஸங்கத்தில் ஆஹ்வானம் செய்ததை அங்கீகரிக்கும் விஷயத்தை நிர்வாஹகமிட்டியார் முதலில் தெரிவிக்கவேண்டிய கடமை அவர்களுடையது ஆனதால் அடியேன் ஷை கடிதத்தில் அவரிடமிருந்து புன: ஆஹ்வான பத்திரிகை வருமென்று எதிர்பார்த்ததாக எழுதியது பிசகு என்றும், தாங்கள் சென்ற வருஷமஹாஸங்கத்தில் ஆஹ்வானம் செய்ததை நிர்வாஹகமிட்டியார் அங்கீகரிக்கிறார்களா என்கிற விவரம் தனக்குத் தெரியப்படுத்தவேண்டுமென்றும் எழுதினார். அதே பிரகாரமே ஷை ஸ்ரீ. உப. ஸ்ரீனிவாஸாச்சாரியரும் அந்ததேதியில் அடியேனுக்கு எழுதினார். மஹாஸங்க காலம் ஸமீபத்ததினால் அக்டோபர்மீ 26 ம்தேதியில் ஸ்ரீ. உப. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்காருக்கு நிர்வாஹகமிட்டியார் அந்த ஆஹ்வானத்தை அங்கீகரிக்கிறார்கள் என்றும் கும்பகோண ஸத்கார ஸபையார் புன: ஆஹ்வானம் செய்திருக்கவேண்டுமென்று கமிட்டியார் அபிப்பிராயப்பட்டதைப் பாராட்ட வேண்டியதில்லையென்று தந்தி ஸமாசாரம் அனுப்பினேன். அதற்கு ஜவாபு வாராததினால் நவம்பர்மீ 9ம் தேதி மறுபடியும் கார்டு எழுதினேன். ஸ்ரீ. உப. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்காரிடமிருந்து நவம்பர்மீ 10 ம்தேதியில் எழுதின ஜவாபில் அடியேனுடைய அக்டோபர்மீ 16 ம் தேதியின் கடிதம் கிடைத்தபிறகு தான் சென்ற வருஷத்திய ஸத்காரஸபை மெம்பர்களையும் வார்ஷிக மஹாஸங்க விஷயத்தில் ஊற்றமிருந்த இன்னம் சிலரையும் கூட்டம்கூட ஆஹ்வானம் செய்ததாயும் தன்னையும் கார்யதர்சிகளையும் தவிர வேறுயாரும் கூட்டத்திற்கு வாராததினால் ஒன்றும் செய்யமுடியவில்லை என்றும் இரண்டாம் தடவை கூட்டம்கூட்ட எத்தனித்தும் அதற்கும் யாரும் வரவில்லையென்றும் அடியேனுடைய தந்திஸமாசாரம் கிடைத்தபிறகு விவரமாய் ஒரு குறிப்பும் எழுதி மூன்றாவது கூட்டத்தைக்கூட்ட பிரயத்தனப்பட்டும் தன்னையும் கார்யதர்சிகளையும் தவிர வேறுயாரும் கூட்டத்திற்கு வரவில்லையென்றும் தான் இன்னொரு

தடவை கூட்டம்கூட்ட முயல்வதாயும் மறுபடி ஸித்திக்காத பக்ஷத்தில் தப்பு தங்களுடையதல்லவென்றும் தெரிவித்தார். 17-11-12 ல் கார்யதர்சி எழுதின ஸத்கார ஸபையின் ஷை தீர்மான நகல் கிடைத்தது.

அதே தேதியில் அடியேனுக்கு ஸ்ரீ. உப. என். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார் எழுதின கடிதத்தில் தன்னுடைய ஆஹ்வானத்தின் பேரில் அதற்கு மூன்றாவதினம் ஸுமார் 12-பேர்கள் கூட்டம் கூடியதாயும் வெகுநேரம் ஸம்வாதம் நடந்து மேற்குறித்த தீர்மானம் செய்யப்பட்டதென்றும் தன்மட்டில் ஷை தீர்மானத்துக்கு விசனப்படுவதாயும் தன்னுடைய தேகஸௌக்கியம் மிகவும் க்ஷீணதசையிலிருந்ததினால் விடுமுறை அவசியமென்றும் அதன் பொருட்டு வேறு இடம் போக வேண்டுமென்று டாக்டர் சொல்லாதிருந்தால் தான் ஷை கூட்டத்தாரின் தீர்மானத்தை நிராகரித்து மஹாஸங்கம் திருக்குடந்தையிலேயே நடக்கும்படி செய்திருப்பேனென்றும், ஷை தீர்மானம் கமிட்டியாருக்கு அஸௌகர்யத்தை உண்டாக்கலாமென்று தான் சிந்திப்பதாயும் கமிட்டியாருக்கு தன்னுடைய க்ஷமாபணங்களைத் தெரிவிப்பதாயும் இந்த வருஷத்திய மஹாஸங்கம் எவ்விடத்தில் நடப்பதாயிருந்தாலும் அது க்ரமமாய் நிறைவேறவேண்டுமென்பது தனது கோரிக்கையென்றும் தெரிவித்தார். ஷை கடிதம்கிடைத்த பிற்பாடு இவ்வருஷத்திய மஹாஸங்கத்தைக்குறித்து ஹானரபில் ஸ்ரீ. உப. டி. ரங்காச்சாரியர், ஸ்ரீ. உப. வி. வி. ஸ்ரீனிவாஸய்யங்கார் இவர்களிடத்தில் ஆலோசித்ததில் சென்னப்பட்டணத்தில் மஹாஸங்கம் கூட்டும் விஷயத்தில் தாங்கள் உத்யுக்தர்களாய் முன்னின்று மஹாஸங்கத்திற்கு நல்வரவு அளிக்கும் கமிட்டி ஒன்றை ஏற்படுத்தினது நவம்பர்மீ 24 ம்தேதி சென்னப்பட்டணம் கோவிந்தப்ப நாய்க்கன் தெருவிலிருக்கும் ஸௌந்தரிய மஹாலில் ஒரு வைஷ்ணவக் கூட்டம்கூட ஆஹ்வான பத்திரிகைகளை அனுப்பினார்கள். அதின்பேரில் கூடியகூட்டத்தின் விவரம் வேறு இடத்தில் பிரசுரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

ஷை விருத்தாந்தங்களால் நிர்வாஹகமிட்டியார் தமது பொறுப்பில் ஜாக்ருதர்களாகவே இருந்திருக்கிறார்கள் என்பது விசதமாகும் அப்படியிருக்க கும்பகோண ஸத்கார ஸபையார் தாங்கள் செய்த ஆஹ்வானத்தை நிறைவேற்ற முடியாமற்போனதற்குக் காரணம் நிர்வாஹ ஸபையாரின் ஆலஸ்யமென்று ஸ்வதேசமித்திரன் ஹிந்துபத்திரிகைகளுக்கு எழுதியதை கமிட்டியார் ஈஷத்தும் ஒப்புவதில்லை.

நாளது துந்துபிஸூ மார்கழிஷை 9-10-11 உ களில் (டிசம்பர்மீ 25,26,27 உ களில்) சென்னப்பட்டணத்தில் நடைபெறுவதாகத் தீர்மானிக்கப்பட்ட நமது ஸபையின் 12-வது வார்ஷிக மஹாஸங்கோத்ஸவத்திற்கு ஸபையின் அங்கத்தினர்கள் யாவரும் தீபிகாபிமானிகளும் அவசியம் எழுந்தருளி ஷை கைங்கரியத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று வினயத்துடன் பிரார்த்திக்கிறேன்.

ஸபையின் கார்யதர்சி.

1922-வருஷத்திய ஸ்ரீவைஷ்ணவ மஹாஸங்கம்.

(ஓர் நிருபகரிடமிருந்து.)

இதன் விஷயமாக ஏற்கனவே ப்ரசுரம் செய்திருந்த விளம்பரத்தின்படி நாளது நவம்பர்மீ 24வ. மாலை 6-மணிக்குக் கோவிந்தப்ப நாய்க்கன் தெருவு ஸௌந்தர்ய மஹாலுக்கெதிர் கட்டிடத்தில் சென்னை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய கூட்டமொன்று நடைபெற்றது. அதில் ஸ்ரீமான்கள் ராவ் பஹதூர் டி. ரங்காசார்யர், ராவ் பஹதூர் எஸ். ருமஸ்வாமி அய்யங்கார், வி. வி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், திவான் பஹதூர் பி. பராங்குசம் நாயுடுகாரு, டி. நீலமேகாசார்யர், ஆர். ஸ்ரீநிவாஸருகவய்யங்கார், சின்ன ஆளவந்தார் செட்டிகாரு, பி. நாதமுனி செட்டிகாரு, முதலிய லௌகிக ப்ரமுகர்களும், ஸ்ரீ. உ. வே. பண்டித பூஷணம் சேட்டலூர் நரஸிம்மாசார்யஸ்வாமி, பி. நாதமுனிசெட்டியார் பாடசாலைப் பண்டிதர் முதலிய வைதிக ஸ்ரீமான்களுமிருந்தார்கள். ஸபையோரின் ஏகமனதான வேண்டுகோளுக்கிணங்கி ஸ்ரீமான் ராவ்பஹதூர் டி. ரங்காசார்யர் ஸ்வாமி அக்ராஸநம் வஹித்தார். ஸ்ரீமான் வி. வி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், சென்னை ஸ்ரீவைஷ்ணவஸித்தாந்த ஸபையின் பூர்வ வ்ருத்தாந்தங்களைச் சுருக்கமாய்ச் சொல்லி, அதன் ஆதரவில் இதுவரையில் நடந்துவந்த மஹாஸங்கமானது இவ்வருஷத்தில் கும்பகோணத்தில் நடக்கவேணுமென்று அவ்வூர் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ப்ரார்த்தித்திருந்தும், அவர்கள் அப்படிச்செய்ய முடியவில்லையென்று இப்பொழுது தெரிவித்துவிட்டார்களாகையால, அதைச்சென்னையிலேயே நடத்திவைக்க ஆலோசிக்கநேரிட்டதென்றும், மஹாஸங்கம் கூட்டுவதற்கு இன்னம் ஒரு மாஸந்தானிருந்தபோதிலும், அதற்குள் முடியாத கார்யத்தை எப்போதும் நடத்தப்போகிறதில்லையென்றும், ஸர்வச்ரேஷ்டமான ஸ்ரீவைஷ்ணமதத்தின் அபிவ்ருத்தியால் வைஷ்ணவரென்று பெயருள்ளவர்களெல்லாரும் அக்கரைக்காட்ட வேண்டுமென்றும், பண்டிதர்களும், மதவிஷயத்திற் சிறிது பாண்டித்யம் பெற்ற லௌகிகர்களுமல்லாமல், எல்லாவைஷ்ணவர்களும், தமது மதவிஷயங்களையறிந்துகொள்ள இவ்வித மஹாஸங்கம் மிகப்பயன் படுமென்றும், இதை விமர்சையாய் நடத்திவைக்க ஸத்காரஸபை, (Reception Committee) ஒன்றை உடனே ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்றும் கூறினர்.

அதன்பிறகு ஸ்ரீமான் திவான்பஹதூர் பராங்குசம் நாயுடுகாரு தமக்குஇவ்விஷயத்திலிருக்கும் பூர்ணமான அபிமானத்தை வெளியிட்டு, ஸ்ரீவைஷ்ணவஸித்தாந்த ஸபையைப்பற்றி இது வரையில் வெகு பெயர்களுக்குத் தெரியாமலிருந்ததென்றும், கும்பகோணவாஸிகள், இவ்வர்ஷத்திய மஹாஸங்கத்தை நம்மிடம் விட்டுவிட்டதற்கு நாம் நன்றி பாராட்டுவோம். இப்படி மஹாஸங்கம் கூடுவதில் ப்ரியப்படுமவர்கள் பலரிருக்கிறார்களென்றும், சாஸ்த்ரங்களைக்கற்று அபிவிருத்திசெய்யும் வித்வான்களையாதரிக்கவேண்டியது மற்றவர்களுடைய கடமையென்றும் அப்படிச்செய்யாத ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அபராதிகளே யென்றும்சொல்லி, இன்னும் இது ஸம்பந்தமான விஷயங்களை அதிக உத்ஸாகத்துடன் எடுத்துக் காட்டினர்.

இவரையடுத்து ஸ்ரீமான் C. சின்ன ஆளவந்தார் செட்டிகாரு, பேசியதில் ஸ்ரீவைஷ்ணவ மஹாஸங்கத்தைச் சென்னையில் கூட்டுவதில் தமக்கும் மற்றவர்களுக்கும்

இருக்கும் குதூஹலத்தை வெளியிட்டார். வைதிகர்களின் சார்பாக, ஸ்ரீமான் பி. நாதமுனிசெட்டிகாரு பாடசாலையின் பண்டிதரும், பண்டித பூஷணம் ஸ்ரீ. உ. வே. சேட்டலூர் நரஸிம்மாசார்யஸ்வாமியும் பேசியதில், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குள், 'கொண்மின் கொடுமின்' என்றகணக்கில் ஜ்ஞாநசம்பந்தமும், அதனடியாகப் பரஸ்பரம் ஸம்பாஷணைகளும் ரஸாநுபவமும் ஏற்படவேண்டிய ஆவச்யகதையையும் வற்புறுத்தி, அதற்கு மஹாஸங்கம் உதவியாயிருக்கும் ப்ரகாரத்தையும் விளக்கினர்.

இதன்மேல், ஸ்ரீமான் திவான் பஹதூர் பராங்குசம்நாயுடுகாரு ப்ரேரணை செய்து ஸபையோரால் ஒருமனதாய் அங்கீகரிக்கப்பட்டு இதனடியிற்கண்ட தீர்மானங்கள் நிறைவேறின அவையாவன:—

(1) இவ்வர்ஷத்திய ஸ்ரீவைஷ்ணவ மஹாசங்கத்தைச் சென்னையில் நடத்திவைக்கவேண்டும்.

(2) இதற்கு வேண்டிய எற்பாடுகளைச்செய்ய, ஒரு ஸத்காரஸபை (reception Committee) ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இந்த ஸபைக்கு மேற்கொண்டு மெம்பர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள அதிகாரமுண்டு.

(3) மஹாசங்கத்தின் செலவுக்காக ரூ. 10/க்குக் குறையாமல் சந்தா கொடுக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ரெவரும் ஸத்காரஸபையின் மெம்பராகலாம்.

(4) சந்தா கொடுக்காதவரையும் கூடஸத்காரஸபையின் மெம்பராகச் சேர்த்துக்கொள்ளும் அதிகாரம் ஷை ஸபைக்குண்டு.

(5) அடுத்த டிஸம்பர்மீ 25,26,27, வ-களில், ஸத்கார ஸபையார் சென்னப்பட்டணத்தில் பிறகு குறிப்பிடும் ஸ்தலத்தில் மஹாஸங்கம் நடைபெறும்.

(6) மஹாஸங்கத்துக்குக்கு விஜயம் செய்யும் பிரதிநிதிகளுக்கும் வித்வான்களுக்கும். தர்சனார்த்தமாக வருகிற பாகவதர்களுக்கும், தங்கவஸதிக்கும், ததீயாராதனத்துக்கும் வேண்டிய ஏற்பாடுகளை ஸத்கார ஸபையார் செய்யவேண்டும்.

(7) உபந்யாஸங்களைச் செய்பவர்களுக்கும் வித்வான்களுக்கும் வித்யார்த்திகளுக்கும் ஸம்மாநம் பண்ணும் ஏற்பாடுகளையும் செய்யவேண்டும்.

(8) வசூலாகும் தொகையில் செலவானதுபோக மீதியை ஸத்கார ஸபையார் யுக்தமென்று தீர்மானிக்கிறபடி, வேதாந்ததீபிகை ப்ரசுரத்தின் உதவிக்காகவாவது, ஸ்ரீவைஷ்ணவமதம் ப்ரசார விஷயமாக உபந்யாஸகர்களை ஏற்படுத்தவாவது, வேறு உசிதவிஷயங்களிலாவது ஷை ஸபையார் செலவிடலாம்.

(9) மஹாஸங்கத்தில் தலைமை வஹிக்க ம-ா-ா-ஸ்ரீ பொப்பிலி மஹாராஜாவை வேண்டிக்கொள்ளலாம்.

(10) மஹாஸங்கம் நடத்தச்செலவு ரூ. 3500/க் குறையாமல் பிடிக்கு மாதலால், அதற்காகச் சந்தா, வெகுமானம் முதலியவற்றை வசூல்செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

(11) இந்தத் தீர்மானங்களை யெல்லாம் சென்னை ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின் நிர்வாஹக் கமிட்டிக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும்.

(12) விளம்பரத்தில் கையொப்பமிட்டிருக்கும் கனவான்க ளெல்லாம் தற்கால ஸத்காரஸபையாராக பாவிக்கப்படுகிறார்கள். அதற்கு ஸ்ரீமான் வி. வி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் தற்காலக் கார்யதர்சியாக விருப்பார்—என்று.

ஸ்ரீமான் ராவ்பஹதூர் டி. ரங்காசார்யர் ஸ்வாமி ஸத்கார ஸபையின் அக்ராஸநராக ஒருமனதாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டார்.

அதன் பின் அக்ராஸநர் எழுந்திருந்து பேசியதில் ஸ்ரீவைஷ்ணவமதம் இந்தியா முழுவதும் பரவியிருப்பதையும், அதற்கு எங்கும் நடக்கும் மரியாதையும், ஸ்ரீவைஷ்ணவமதஸ்தர்களுக்குள் அற்பக் காரணங்களையிட்டு உண்டாகும் ஒற்றுமைக் குறைவுகளைக் கட்டோடு ஒழித்துவிட வேண்டியதின் ஆவச்யகதையையும், இக்குறைவு நமது ப்ரதவிக்கும் பெருமைக்கும் நன்மைக்கும் உண்டாக்கும் கேடுகளையும் எடுத்துரைத்து இந்த நிவர்த்திப்பிக்கவும் நமது ஸமூஹத்தின் ச்ரேயஸ்ஸை அபிவ்ருத்தி பண்ணவும் மஹாஸங்கத்தைக் கூட்டுவது பரமோபகாரகமாக விருக்குமென்று சொல்லி உபஸம்ஹாரம் செய்தார்.

அதன்பின்னர் சென்னை ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின் அத்யக்ஷராகிய (President) ராவ்பஹதூர் எஸ். ராமஸ்வாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமி மேற்படி ஸபையின் சார்பாக அக்கூட்டத்திற்குத் தமது குதூஹலத்தைத் தெரியப்படுத்தினார். அக்ராஸநருக்கு வந்தனமளிக்கப்பட்டுப் பிறகு கூட்டம் கலைந்தது.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

முதல்நாள் வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ப்ரவசநம்.

இராஜேந்திரம்.

பரக்கும் புகழ்வரும் பைம்பொருள் வாய்த்திடும் பத்தர்களாய் இரக்கின்றவர்களுக்கு இவை ஈந்தால் அரம் உளது என்று இயம்பகரக்கும் கருத்துடைத் தேசிகர் கன்றெனை நம்மை எண்ணி சுரக்கும் சுரபிகன்போல் சொறிகின்றனர் சொல்லமுதே' என்கிற 'நிகமாந்த மஹாதேசிகரது திவ்யஸூக்தியத்தை நன்றாய் நெஞ்சில் கொண்ட கிருபாவான்களான Madras, ஸ்ரீவைஷ்ணவஸித்தாந்த ஸபையார்களால் நியமிக்கப்பட்ட நெடுங்தெருவு ஸ்ரீமான் ஸ்ரீநிவாஸாசாரியார் திருச்சிறுப்பள்ளிஜில்லா குளித்தலை தாலூகா இராஜேந்திரம் கிராமத்தில் 1922௵ செப்டம்பர்௴ 16௳ இராஜேந்திரம், மருதூர், தண்ணீர்ப்பள்ளி இக்கிராம வாசிகளான சாஸ்த்ர ப்ரவீணர்களான பெரியோர்கள் சிறுவர்களும் உள்பட ஆஸ்திகர்களான ஸகல வைஷ்ணவர்களும் ச்ரோதாக்

களாக இருக்கும் ஸதஸ்ஸில் எட்டு மிரண்டு மறியாதவெம்மை இவையறிவித்து என்பதுபோல் ஆஸ்ரமங்களிடத்தில் கிருபையாலே பத்துடை அடியவர்களுக்கு எளியவன் என்றும் '[illegible]' என்றும் ஸாதித்தபடி ஸக்தி ப்ரபத்யாதிகளாலே [illegible]ய் எம்பெருமான் ஸகல [illegible]ங்களையும் கொடுக்கக்கடவனை [illegible]' என்றும், [illegible] என்றும் [illegible] என்றும், [illegible]ன் அருளிச்செய்த பிரகாரம் இல்லாமல் [illegible]ங்களுக்கு [illegible]களாய் விட்டபடியால் ஸகல [illegible]ங்களும் கைகூடவில்லை என்றும் இனி எல்லோரும் [illegible] காலத்திலின்றும் தெளிவாகத்தெறிந்து அநுஷ்டித்தும், [illegible] என்கிறபடி ஸ்ரீமந்நாராயணனே முக்திப்ரதன் என்று காட்டுகிற திருவஷ்டாக்ஷரம் முதலிய மந்த்ரங்களை உபதேசமுகமாக [illegible] பெற்று [illegible] என்று [illegible]யிருப்பதால் இங்குள்ளகாலம் [illegible] பண்ணியும் [illegible]ங்கள் பண்ணியும் போதுபோக்க வேணுமென்றும் [illegible] ப்ரமாணங்களினின்றும் எளிதில் தெரியும்படி [illegible]ங்களை உபந்யஸித்து [illegible]யாகிற [illegible]யில் [illegible]ங்களை அநவரதம் அநுஸந்திக்கும்படி நியமித்த [illegible]காரத்திற்கு ஓர் கைம்மாறு காண்கிறிலோ மாயினும் [illegible] இப்படி உபந்யாஸங்களை வேய்க்கவேணு மென்றும் இதுக்கு உபகாரகர்களான ஸாமவதர்களின் [illegible] மேன்மேலும் விருத்தியடைய வேணுமென்றும் ப்ரார்த்திக்கிற ஸங்கதி தெரிவித்துக்கொண்டேன்.

திருமலைதாஸ:,

[illegible] சென்னை-600 005.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

2-வது நாள் உபந்யாஸம் ப்ரபத்தி விஷயம்.

முதல்நாள் ஸதஸ்ஸில் கூடியிருந்த அபிஜ்ஞர்கள் உபந்யாஸத்தை உற்றுக்கேட்டு அஜ்ஞாநத்தை முற்றும் அறுத்து ஸுஜ்ஞாந பாவாஸ நஸ்ய ஶரணவ்ரஜேத் தாவஸ்திதாநு ஸந்நாமாநி நவதவ ஸாய நவியள என்கிறபடிக்குள்ள ஸந்நாமங்களில் ஶரண்ய ஶரணாகதி ராமே பாமா: என்பதுபோல் ஶரணாகதி ஶாஸ்த்ரத்தின் ருசிபிறந்தவர்கள் ஸர்வஜ்ஞாரெவையாமே ஆஹ்ஸம்பன்ன ப்ரஹ்மாதி தேவதைகளும் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய ஶ்ரீசரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே என்றும் தன்னைத் தந்த கற்பகம் என்றும் ஸ்வயிவதி ஶரணாகத காகுத்ஸ்தோ என்றும் அருளிச்செய்தபடி ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியினிடம் மோக்ஷம் பெறவிரகற்று அலைக்கோர் பற்றுக்கொம்பு நின்னலால் அறிகின்றிலேன்யான் என்றிருக்கிற தாஸவர்க்கங்களுக்கு தஸ்ய வஶீகரணம் தச்சரணாகதிரேவ என்றும், ஸௌஷி. ஶோபதி ஹாந்யாஸமூர்த்தே ப்ரிஷ்யதே என்றும் க்ருஷ்ண த்ருஷ்ணா தத்வமிவ என்றும் ஸ்வய காஜ்ஞ கிங்கரோ என்றும் யதா தயாவா விஸ்ருஜ்ய ஸ்ருதோ ஜ்ஞி: என்றும் ஆஹிமாய் உபநிஷத்தில் தஸ்மாத் ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு: என்றும் சொல்லப்பட்டும் ஸத்யாதிஷ்வ நைமிஷேயி க்ருதி: ஸர்வாஸ்வதே ஸத்யே என்றும் கிங்கரோ தந்மயத்ஸ்தா என்றும் கர்தவ்யம் க்ருதேவ என்றும் அருளிச்செய்த ஸர்வஜ்ஞமாய் ஒரேதடவை ஸர்வஜ்ஞமாய் அனுஷ்டிக்கக்கூடிய ஶரணாகதியின் ப்ரபாவத்தை (காக்கை) கஜேந்த்ராழ்வான் முதலானவர்களின் அநுஷ்டாந ப்ரபாவத்தாலே ஸத்ருஷ்டாந்தமாகக்காட்டி ஸகலோபகாரண ஸமர்த்தியாலே நன்றாய் முளைத்துத் தழைந்து விருத்தியடைந்த பயிரை கேதாரத்திலிருந்து சிட்டுக்குருவிகள் விரை முதலுக்கும் இல்லாமல் அழித்துவிட்டதுபோல் லோபத்திருந்த ந்யாஸ வித்யையை மறுபடி பயிர்பண்ணக்கருதி ஸர்வேஶ்வரன் ஜ்ஞாநஸ்வரூபனானபடியாலும் அந்த ஜ்ஞாநம்பிறந்தகாலே அவன் அவதார க்ரமமானபடியாலும் அவதாரக்ரமத்தில் விரைதாநம் பண்ணுகிறது ஶாஸ்த்ரவிஹித மானபடியாலும் அப்பேர்க்கொத்த ஶரணாகதி வித்யையாகிற பீஜத்தை தாநம்பண்ண ப்ரதிக்ஞஹித்த தாஸவர்க்கங்கள் க்ருதக்ருத்யா: ப்ரதீக்ஷந்தே ம்ருத்யும் ப்ரியமிவாதிதிம் என்று இருக்கும்படி உபாயத்தை அநுஷ்டித்து பூர்த்தி உண்டாக்க இன்னமும் உபந்யாஸ ப்ரபாவத்தால் பதேபதே அநுக்ரஹிக்க ப்ரார்த்திக்கிறேன். திருமலைதாஸ:

18674